

Ἑραυμία
Μαὸς Ἁγὸς Γεωργίου. Μητροπολις Ἑραυμίας.

* Ἰσὸν ἀπαράλλαντον ἐκθετικῆς καὶ παρακλητικῆς Ἀναφορᾶς
πρὸς τὴν Ἀγίαν τοῦ Χριστοῦ Μεγάλην Ἐκκλησίαν τῶν Ἑ-
ρακλινῶν Χριστιανῶν περὶ τῆς ἐκεῖ Ἱερᾶς Ἐκκλησίας τοῦ
Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου τοῦ "Α -
ρ ᾱ π η " ἐπωνυμουμένου.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΤΕ ΘΕΙΟΤΑΤΕ ΚΑΙ ΣΟΦΩΤΑΤΕ
ΔΕΣΠΟΤΑ ΜΕΤΑ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΙΕΡΑΣ ΣΥΝΟΔΟΥ

Οἱ μὲν χειμαζόμενοι λιμένες, οἱ δὲ κακῶς ἔχοντες ἰατροῦ
χρεῖαν ἔχουσιν. Ἀλλὰ τίς ἐστὶν ἐκνηκότερος ἢ τίς ἰατρός ἀρ-
μοδιώτερος καὶ ἱκανώτερος, ὁ ὅστις εἰς τὴν ἡμετέραν εὐρισκο-
μένους κατὰσταται ἐκτός τῆς ἡμετέρας ἰατρικῆς ἀπολαύει τῶν ὀφει-
δῶν Χριστιανῶν ἀγιωτάτης τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας;

Εἰς τοὺς εὐμένους ὅθεν ἡμεῖς αὐτῆς καὶ ἡμεῖς οἱ τῆς πά-
λαι μὲν μεγάλης καὶ λαμπρᾶς πόλεως, νῦν δὲ εὐτελοῦς καὶ μικρᾶς
πολίχνης Ἑρακλείας κάτοικοι τέκνα κατὰ Χριστὸν εὐλαβῇ καὶ πει-
θήνῃ τῆς Ἀνατολικῆς ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, πιστοὶ δὲ καὶ σαδή-
κιδες ὑπήκοοι τῆς κραταιᾶς τῶν Ὀθωμανῶν Βασιλείας, τοῖς ὅλοις
ἀμηχανοῦντες ἔγνωμεν κατὰ τὴν ἀπελπιστικὴν ἡμῶν ταύτην κατάστα-
σιν προσδραμεῖν, καὶ τὴν διὰ τῆς εὐμενοῦς καὶ ἰσχυρᾶς αὐτῆς προσ-
τάσεως ἀπαλλαγὴν ἐκ τῶν περιστοιχοῦντων ἡμᾶς δεινῶν ἀναζητῆσαι.
Ἀλλὰ πρὶν ἢ εἰς τὸ τῆς ἰκεσίας προβῶμεν ἀντικείμενον, ἃς μᾶς ἐπι-
τραπῇ ἢ προαφήγησις ἐπιτοπίων τινῶν παραδόσεων περὶ αὐτοῦ δια-
δοχικῶς ἐκ τῶν προγενεστέρων μεταδοθεισῶν μέχρις ἡμῶν εἰς τοὺς
μεταγενεστέρους· εἰς ἣν δεόμεθα ἐνθέρμως, ὅπως ἐν μητρικῇ ἀναχῇ,

φιλήκοον χορηγήσῃ ἀκρόασιν μετ' ἐπιστάσις.

Ἡ ταπεινὴ πατρίς ἡμῶν Ἡράκλεια καταστραφεῖσα κατὰ τὴν κοι-
νήν ναυαγίαν τοῦ γένους ὡς καὶ ἄλλαι πολλαὶ πόλεις καὶ χῶραι,
καὶ τὸ ὄνομα μόνον φέρουσα τὸ ἀρχαῖον κατοίκους εἶχε χριστιανούς,
μέχρις ἐσχάτων πάνυ ολίγους καθ' ἣν ἡμέραν συνέβη τὸ ἐξῆς θαῦμα
τῆς ἱερᾶς εἰκόνης τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου.

Ἡμέραν τινὰ λίαν πρᾶτ' κατελθόντες τινὲς τῶν χριστιανῶν εἰς
τὸν αἰγιαλὸν εὗρον τὴν θαυματουργὸν εἰκόνα τοῦ Ἁγίου ἐπάνω μιᾶς
πέτρας (σώζεται μέχρι σήμερον ἐκτεθειμένη τοῦ ὑγιονομείου) καὶ λα-
βόντες ἀμέσως αὐτὴν ἔφερον καὶ ἐκάλυψαν εἰς ἣν σήμερον εὕρισ-
κεται πάλιν (μικρὸν τότε ἐκκλησίαιον ἔπ' ὀνόματι τοῦ Ἁγίου Γεωρ-
γίου διὰ τοὺς ναυτιλομένους) ἐν τῷ προχείρῳ, διότι ἐγγὺς εἶν' ὁ
τόπος, καθότι εἰς τοὺς χαλεποὺς καὶ κύνους καιροὺς δὲν συνεχωροῦν-
το οὕτως εὐκόλως αἱ θρησκευτικαὶ ἐπιδείξεις καὶ λιτανεῖται, ἐφόδῃς
καὶ ἔμεινεν ἡ Ἱερὰ αὕτη εἰκὼν εἰς τὸ ἐκκλησίαιον ἐκεῖνο χωρὶς
νὰ μετακομισθῇ εἰς τὸν πρὸς τὸ νότιον μέρος ἐπὶ τοῦ λόφου κείμε-
νον Ἱερὸν Ναὸν τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων (σώζεται εἰσέτι ἡμίκληρος)
ὅπου ἦν καὶ ἡ Μητρόπολις, τῆς ὁποίας τὰ περίεξ γήπεδα μετὰ τινων
ἄλλων γαιῶν προστεθεισῶν αὐτοῖς ἐξ ἀφιερωμάτων καλλιεργοῦσι σή-
μερον ὀρταγίδες τοῦ Μητροπολίτου (ἐντεῦθεν καταχρηστικῶς ἐλήφθη
ἡ ἐπωνυμία Μοναστηρίου) κατοικοῦντες εἰς τὰ ἐν αὐτοῖς πενιχρά τινὰ
οἰκίδια. Τὸ μέρος τοῦτο μετὰ τοῦ ἐν αὐτῷ διὰ τοὺς πλωτῆρας φαμοῦ
παρὰ τῇ ναῷ εἰσέτι φέρει τὴν ἐπωνυμίαν Παλαιὰ Μητρόπολις,
παρὰ δὲ τῶν Ὀθωμανῶν ἐπικαλεῖται Μαναστήρ, καὶ τοιουτοτρόπως, δια-
λαμβάνεται καθ' ὅλα τὰ περὶ τούτου ἔγγραφα, ὡς καὶ εἰς τὰ ἐν τοῖς
ἀρχείοις τοῦ τόπου σωζόμενα κἀκείδια.

Τά περί τῆς Ἱερᾶς Εἰκόνης καί τοῦ ἐκκλησιδίου τοῦ Ἁγίου Νικολάου εἶχον οὕτω μέχρι τῆς εἰς τόν λιμένα ἡμῶν ἀγκυροβολήσεως τοῦ πλοίου, ἐν ᾧ ἐπέβαινεν ὁ τότε μέν Μητροπολίτης Χίου μετά δέ ταῦτα Ἡρακλείας ἀοιδίμος Γεράσιμος ἀνεψιός τοῦ Ἡρακλείας Κυροῦ Γενναδίου ἐκ Χίου προερχόμενος, ὅστις ἀποβάς τοῦ πλοίου καί ἀνελθών εἰς τό ἐκκλησίδιον προσκύνησε καί ἡσπάσθη τὴν Ἱερὰν Εἰκόνα τοῦ Ἁγίου Γεωργίου εἰπὼν Ἁγιε Γεώργιε, ἐάν γενῶ Ἡρακλείας, θέλω ἐδῶ ἀνεγείρει ἐπ' ὀνόματί σου ναὸν καὶ μεγαλοπρεπῆ ναόν". Προαχθεὶς ὁ ἀείμνηστος εἰς τὴν Ἱερὰν ναὸν δέν ἐγένετο ἐπιλήσιον (ὡς πολλοὶ ἄλλοι εἰσέρχοντες ἐκεῖσε) τῆς πρὸς τὸν Ἁγίον Γεώργιον ὑποσχέσεώς του, ἀλλὰ τὴν ὑπερῶν καὶ συμπράξει τῶν τοῦ τόπου Χριστιανῶν, ὧν ἐπ' ὀνόματι ἐξεδόθη καί ὁ τότε ἐπὶ τῇ ἀνεγέρσει αὐτοῦ ὑψηλὸς ὀρισμός, οὗτινος ἀντίγραφον εὑρίσκεται εἰς χεῖρας ἡμῶν ἐξηγμένον ἐκ τοῦ Κώδικος τῶν ἀρχείων τῆς Ἡρακλείας, ἀνῆγειρεν ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ἁγίου τὸν ἀξιοθαύμαστον, ὡς πρὸς τὴν χαλεπότητα τῶν χρόνων ἐκείνων, τοῦτον Ναόν μετὰ τοῦ ἐν τῷ δεξιῷ τούτου χορῷ παρεκκλησίου τοῦ Ἁγίου Νικολάου ὡς φαίνεται εἰς μνημόσυνον αἰώνιον, ὡς καὶ τὴν παρ' αὐτῷ Μητρόπολιν μὴ ὑπάρχουσαν πρότερον.

Ἀλλὰ μήπως ὁ λαμπρὸς ἐκεῖνος ἀνὴρ ταῦτα μόνον ἠρκέσθη; Ἄλλα τε πολλὰ ἔπραξεν εἰς τὴν ἐπαρχίαν λυσιτελεῖ καὶ ὠφέλιμα, καὶ δὴ καὶ τὴν ἐν Παιδεστῷ λαμπράν καὶ περιφανῆ ἐκείνην Μητρόπολιν μοναδικὴν οὔσαν καθ' ὅλην τὴν Ὀθωμανικὴν ἐπικράτειαν κατὰ τε τό μεγαλεῖον καὶ τὴν κομψότητα τῆς οἰκοδομῆς, τῆς ὁποίας πρὸ εἰκοσιπέντε ἐτῶν πυρποληθείσης μετὰ τῆς παρ' αὐτῇ

Μητροπολιτικῆς Ἐκκλησίας, τὸ γῆπεδον διατελεῖ ἄνευ τινὸς οἰουδήποτε περιφραγμοῦ πρὸς ἀποκλεισμόν τοῦλάχιστον τῶν ἐν αὐτῷ ἀκωλύτως νεμομένων ζώων καὶΘοῦ Κύριε φυλακὴν τοῖς στόμασιν ἡμῶν! τοὺς τόπους τῆς Ἀγίας Τραπέζης καὶ τῆς Ἱερᾶς Προθέσεως μαινόντων !!! Ποῦ ἦς αἰμύνηστε Γεράσιμε, ὅπως ἴδης ποῦ κατήντησαν τὰ ἀγλαὰ σου ἔργα, καὶ μάθης εἰς ὅποιαν ἀθλιότητα εὐρίσκονται τὰ Πνευματικὰ Τέκνα σου, ὑπὲρ ὧν Σὺ τὴν ψυχὴν Σου ἐτίθης προασπίζων κατὰ παντὸς ἐναντίου καὶ περιθάλπων πατρικῶς ὡς καλὸς Ποιμὴν κατὰ τὸ τοῦ Χριστοῦ Εὐαγγέλιον.

Τὸν ἀοιδίμον Γεράσιμον καὶ ἄλλως παραιτηθέντα διεδέχθη εἰς τὴν Ἡράκλειαν ὁ ἀντιπρόεδρος Ἐπίσκοπος Μετρῶν Μεθόδιος. Αὐτὸς τινὲς παλαιὰς ἀπαρχὰς οὐκ ἐπεριδεχόμενον τοῦ καὶ ὅλην τὴν Ἀρχιερατικὴν εἰς τὴν ἐπαρχίαν του Κυριαρχίαν του, καὶ εἴτι ἔμεινεν ἑλλειπὲς ἐκείνη ἀπὸ τὸν προκατόχον του ἀναπληρώσας. (σώζεται ἀκόμη μία βρῦσις εἰς Ῥαιδεστόν φέρουσα τὰ ἀρχικά γράμματα τοῦ ὀνόματός του ΗΡ.ΜΕΘ.) καὶ πολλὰ εἰς τὴν ἐπαρχίαν καλὰ διαπραξάμενος ἀπασαν, ἐξαιρέτως δέ εἰς τὴν πατρίδα μας. Ὅτε δέ διὰ τὸ γῆρας αὐτοῦ Ἱερῶν χρεῶν καὶ καθηκόντων, τότε παρητήθη ὡς ἀνὴρ εὐσυνείδητος καὶ τὸν Θεὸν φοβούμενος καὶ μὴ προχωρῶν ὑπὲρ τὰ ἑσκαμμένα.

Τὸν μακαρίτην μεθόδιον διεδέχθη ἀπὸ ἐπίσκοπος Μυριοφύτου ὁ ἀνεψίος αὐτοῦ Μελέτιος. ὦ! ὁ αἰμύνηστος ἐκεῖνος οὐχὶ μόνον τοὺς αὐτοὺς ἐξηκολούθησεν εἰς τὴν ἐπαρχίαν τρόπους τῶν ἀοιδίμων συγγενικῶν προκατόχων ἀλόβητα διατηρήσας ὅσα ἐκεῖνοι ἔδημιούργησαν καὶ ἐσύστησαν, ἀλλὰ καὶ πολλῶν τῶν μέτρῳ ἐπεξέτεινε τὸν ζῆλον καὶ τὴν φιλοτιμίαν του πρὸς ἐπαύξησιν τῶν πρὸς τοὺς

Χριστιανούς του εὐεργετημάτων καί κατ'ἐξαίρεσιν τὴν ταπεινὴν Πατρίδα μας, ἀπαλλάξας τοὺς ἐν αὐτῇ Χριστιανούς ἀπὸ τῶν διαφό-
ροις ἀδικήμασι καταπιεζόντων αὐτοὺς τυραννίσκων διὰ τῆς ἀπε-
λευθερώσεως τοῦ Χριστιανικοῦ τῆς Ἑρακλείας Μ ε ρ ᾱ παρὰ τῶν
ἀδίκως κατακρατούντων αὐτῶν, Ἑρακλινῶν τε καί περιοίκων Ὀ-
θωμανῶν, καί τῆς ἐξαγορᾶς τοῦ ἐντὸς τοῦ ἰσθμοῦ τζιφτλικίου Καν-
τάρ ἐμινί ἐπωνυμουμένου παρὰ τοῦ τοῖς Χριστιανοῖς ἐπιβλαβεσ-
τάτου Χ α μ α μ δ δ ζ ῆ Μ ε χ μ ε τ η διὰ τοῦ τῆς ἡμέρας ἰσ-
χυροῦ ὁμοεθνοῦς μας μακαρίτου Πατριάρχου Κ ᾱ λ φ α, οὗ εἰς ὄνομα ἐξε-
δόθησαν καί τὰ ἐπὶ τούτοις ἐκτελεστέα (σῶζονται καί ταῦ-
τα) καί καταδιώξας αὐτὸν ἀπὸ τῆς πόλεως καὶ λυτρώσας οὕτω
τοὺς Χριστιανούς ἐκ τῆς καταδυναστείας αὐτοῦ τε καὶ τῶν λοιπῶν
οἵτινες τότε μόνον ἐγνώσθησαν εἰς ῥαγιάδες προσκυνημένοι
τῆς Βασιλείας, οὐχὶ δέ εἰλωτὲς θῆτες καὶ δοῦλοι σου τυχόντος
Ὀθωμανοῦ, ὡς τοὺς μετήρχοντο πρότερον, καί εὖρον ἀνεσιν τινὰ καί
ἀνάπαυσιν ἀνθρωπίνην, τῆς ὁποίας ἐν ἀγολᾷ διετέλουν ἕως τότε.

Τὴν ἐν Ἑρακλείᾳ παρὰ τοῦ ἀειμνήστου Γερασίου ἀνεγερθεῖ-
σαν Μητρόπολιν ἐπισκευάσας ἐπεξέτινε καί ἐπρόσθεσεν εἰς αὐτὴν
τὰς πρὸς ἀνατολὰς ἀνωγέους οἰκοδομὰς καί λοιπὰ. Τὴν ἐν Ραιδεστίῳ
Μητρόπολιν παλαιωθεῖσαν ἐκ τῆς πολυκαιρίας καί οἶον ἐτοιμόρ-
ροπον καταστᾶσαν ἐπεσκεύασεν εἰς βαθμὸν σχεδὸν ἀνακαινίσεως, ὥσ-
τε οἱ κατὰ πρώτην βλέποντες αὐτὴν (ἐπιζῶσι πολλοὶ σήμερον τοι-
οῦτοι, ἐν οἷς καί ἡ Α.Σ. ὁ περίδοξος καί πολυτάλαντος ἡμῶν Μη-
τροπολίτης Κύριος Κύριος Πανάρετος) ὡς νεόδμητον ὑπελάμβανον .
Εἰς δέ Κεσσάνην τοιαύτην μὴ ὑπάρχουσαν πρότερον, νεόδημητον ἐκ-
τίσε Μητρόπολιν ἐντὸς τοῦ τῆς ἐκκλησίας περιβάλλον, καί ταύτης

νεοδμήτου διὰ τῆς φροντίδος ἐπιμελείας καὶ προστασίας του .
Ὅσας δὲ ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τῆς Ἀρχιερατείας αὐτοῦ εἰς τὴν ἐπαρχίαν Ἑρακλείας νέας ἐκ βάθρων Ἐκκλησίας ἕως αὐτὰ τολμῶμεν εἰπεῖν τζιφτλίκια τῇ μεσιτείᾳ του καὶ προστασίᾳ ἀνήγειρεν (ὁ θελὼν δύναται ἰδίῳις ὀφθαλμοῖς νὰ πληροφορηθῇ) καὶ παλαιὰς ἐπεσκεύασεν, οὐδ' ἐπαριθμῆσαι δυνάμεθα.

Εἰς Μυριόφυτον τὴν πρώτην αὐτοῦ ἐπαρχίαν, Σχολὴν ἐοῦστη-
σεν Ἑλληνικὴν προικίσα, αὐτὴν καὶ μέ γρόσια τοῦ τότε καιροῦ
25.000, μέ καθηγητὴν τὸν λαμπρὸν Ἐκκλῆστον Ματθαῖον τὸν ἐκ Γανο-
χώρων τὸν παλαιὸν. Ὡσαύτως καὶ εἰς τὴν ἐν Ραιδεστῷ Ἑλληνικὴν
Σχολὴν ἀφιέρωσε 17.500 γρόσια καὶ τὸν νὰ ἐνθυμηθῶμεν καὶ νὰ
ἐπιδεικνύμεν τὴν ἐκ τῆς ἐκείνης ἐκείνης ὄντας διὰ-
δοχος τῶν Ἀποστόλων Ἀνδρέαν καὶ Πέλλον (ἀπὸ τότε ἔμειναν
καὶ οἱ Λοκμάδες ὡς ἔθιμον τῆς Πατριδος των Λαίρου) κατὰ τὴν
διάρκειαν τῆς ἀρχιερατείας του εἰς τὴν ἀέραντον ταύτην ἐπαρ-
χίαν πολλά καὶ καλά;

Καὶ τὸν ἀοίδιμον Μελέτιον διὰ γῆρας παραιτηθέντα, (περίερ-
γον! τρεῖς κατὰ συνέχειαν ἐνδοξοὶ Μητροπολίται Ἑρακλείας εἰς
ἀπραξίαν διὰ γῆρας καταντήσαντες τῶν Κανονικῶν αὐτῶν Ἀρχιερα-
τικῶν χρεῶν καὶ καθηκόντων, καὶ μὴ δυνάμενοι νὰ ἐκκληρώσωσι τὰ
τῆς ἱερᾶς αὐτῶν ἀποστολῆς παρητήθησαν) διεδέξατο ὁ ἀνεψιὸς αὐ-
τοῦ καὶ Πρωτοσύγγελλος μακαρίτης Ἰγνάτιος ἐπὶ τῆς Ἑλληνικῆς
ἐπαναστάσεως, οὐδενός τῶν ἐνδόξων αὐτοῦ συγγενικῶν προκατόχων
κατὰ τὰ πρὸς τὴν ἐπαρχίαν ταύτην αἰσθήματα ἀπολειπόμενος, καὶ
μ' ὅλην τὴν τοῦ καιροῦ χαλεπότητα δέν ἐφάνη κατώτερος αὐτῶν κα-
τὰ τὸν ζῆλον καὶ τὴν πρόθεσιν εἰς τὴν ἐξάσκησιν τῶν πρὸς τοὺς

Χριστιανοὺς του ποιμεναρχικῶν καὶ Ἀρχιερατικῶν εὐεργατημάτων
προστατεύων αὐτοὺς κατὰ τῶν προτιθεμένων ἀδικῆσαι καὶ κακῶσαι,
καὶ προασπίζων τὰ δίκαιά των παντοιοτρόπως· καὶ πόσον δύσκολος
ἦν τότε ἡ τοιαύτη ὑπεράσπισ ἀπὸ τῶν ἐπιβουλευόντων ζωὴν, τιμὴν,
καὶ ἰδιοκτησίαν βαγιαδικὴν καὶ μάλιστα Ρωμαϊκὴν! καὶ μ' ὅλα ταῦ-
τα δὲν μας παρημέλει μήτε μᾶς ἔδιδε καιρὸν καὶ αἰτίαν παραπο-
νου. Ἀλλ' οὔτε καὶ εἰς τὴν οἰκονομικὴν εὐπρέπειαν ἔμεινεν ὀπί-
σω τῶν πρὸ αὐτοῦ· σῶζονται καὶ τούτου τῆς φιλοκαλίας δείγματα
παρ' ἡμῖν διάφορα. Ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν κήπον τῆς ἐν Ραιδεστῷ Μη-
τροπόλεως τό τοῦ ἁειμνήσαντος ἀποστόλου τερπνόν περίπτερον (κίσο-
κι) μέ τό ὑπὸ τὰ παράθυρα αὐτοῦ ἀναιρέτον χαβοῦζι ἀνακαινισθέν-
τα καὶ καλῶς ἐκτεταγμένα ἐκ τῆς ἐκκλησιαστικῆς καὶ ἐκ τῆς ἡλικίας αὐτοῦ εἰς τὴν ἡλικίαν του
του· οὐδέ τὰ ἐκκλησιαστικὰ καὶ ἐκπαιδευτικὰ διέφυγον τὴν προσο-
χὴν του· τὴν Ἑλληνικὴν σχολὴν Ραιδεστοῦ εὐρὼν εἰς παραλυσίαν
διὰ τὴν δεινότητά τοῦ καιροῦ, παραμελημένα δέ παρὰ τοῦ ἀοιδίου
θεοῦ του ἀφιερωθέντα αὐτῇ χρήματα, ἀνεδέξατο τὴν ἐκκαθάρισιν
αὐτῶν διόρθωσιν καὶ τακτοποίησιν, μετέφερεν εἰς αὐτὴν καθηγητὴν
ἐκ Μριοφύτου τὸν ἐν τῇ νεανικῇ αὐτοῦ ἡλικίᾳ χρηματίσαντα δι-
δασκαλὸν του μακαρίτην Ἰωάννην Λεοντόπουλον διάσημον ἐπὶ παι-
δείᾳ ὡς μαθητὴν τελεοδιδάκτον τοῦ ἀνωτέρω Ματθαίου, καὶ ἐπὶ
πολλὰ ἔτη πάνυ εὐδοκίμως μετελθόντα τό διδασκαλικὸν ἐπάγγελμα.

Ἀποθανόντος δέ τοῦ μακαρίτου Ἰγνατίου (ἐδῶ παύει ἡ ἀλη-
λοδιαδοχικὴ σειρά τῶν ὑπὸ Γενναδίου Ἡρακλείας Λαρίων) διεδέ-
ξατο αὐτόν κατ' ἐπίμονον αἵτησιν τῆς ἐπαρχίας ἀπάσης εἰς τὴν
Ἡράκλειαν ὁ μακαρίτης Διονύσιος ἀπὸ ἐπίσκοπος Τυρουλλο-

ης εἰς ἣν ἐγκατέστη τοιοῦτος ἀπὸ ἐπίτροπος τοῦ μακαρίτου Με-
λειτίου εἰς τὴν πατρίδα μας μετατεθείς ἀπὸ Καλλιπόλεως, ὅπου
ἐπὶ ἱκανὰ ἔτη ἐχρημάτισεν Ἀρχιδιάκονος τοῦ Ἐπισκόπου Καλλι-
ουπόλεως καὶ γέροντός του, καθὼς τρόφιμος αὐτοῦ καὶ παρὰ τοῦ
ἰδίου χειροτονηθεὶς Διάκονος.

Καὶ αὐτός δέ ὁ μακαρίτης ποιμάνας ἐπὶ δεκαοκταετίαν ὅλην
τὴν ἐπαρχίαν μας, τὰ αὐτὰ τοῖς διαληφθεῖσι προκατόχοις αὐτοῦ
διετήρησεν εἰς τὴν Ἑράκλειαν αἰσθήματα καθὼς δημιουργήμα καὶ
ἀνάστημα αὐτῆς τῆς Ἑρακλείας ἀπὸ τῆς ἀρχῆς, καὶ δὲν ἔλειψε πε-
ριστάσεως καλούσης νὰ πρὸς τὴν ἐπαρχίαν καὶ τοὺς ἐν αὐτῇ
Χριστιανοὺς πᾶν ὅ,τι καλὸν ἐπὶ τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ ποιμνίου ἀπεκδέχεται
καὶ ἐκτελεσθῇ καλῶς καὶ ἀνεπηράκτως ἀνεκκλησίᾳ τοῦ λαοῦ καὶ ἐξουσι-
αί ἀπὸ τῆς δυνάμεως καὶ ἀξιοῦντος αὐτοῦ, καθὼς καὶ τὴν ἐν Ἑρα-
κλείᾳ Ἐκκλησίαν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καὶ τὴν ἐν αὐτῇ Μητρόπολιν
τῇ συνδρομῇ καὶ συμπράξει τῶν Χριστιανῶν διὰ τῆς Κυβερνητικῆς
ἀδείας ἐν ὀνόματι πάλιν αὐτῶν (ἔχομεν καὶ τοῦ ὑψηλοῦ τούτου ὁ-
ρισμοῦ τὸ κἄνδι ἀνά χεῖρας ἐκ τῶν ἀρχείων λαβόντες) ἀνεκαίνισε
μέ αὐξήσεις καὶ προσθήκας.

Ἄλλ' εἰς τὴν ἡ τοσαύτη καὶ τοσαύτη παρέκβρασις αὐτῆς; καὶ τις
ὁ ἐπὶ τούτῳ σκοπός; οὐδὲν τούτου ἀπλούστερον. Τοιοῦτοι καὶ τηλι-
κοῦτοι ὄντες περὶ τὴν Πατρίδα μας καθ' ὅλην τὴν ἐπαρχίαν οἱ δια-
ληφθέντες γεραγοὶ καὶ ἀοίδιμοι Γέροντες οἱ Μητροπολῖται οὗτοι
Ἑρακλείας οἱ ὑπὲρ τὰ ἑκατὸν πεντήκοντα ἔτη ποιμάναντες αὐτὴν ἀ-
ξιοπρεπῶς ὅχι μόνον δὲν ἔδωκαν καιρὸν καὶ αἰτίαν εἰς τοὺς Πατε-
ρας, πάππους, καὶ προγόνους ἡμῶν τε καὶ αὐτῶν ὅπως δυσареστηθῶσι

διότι ἡ τῆς Ἐκκλησίας μας διεύθυνσις ἐγίνετο παρ' αὐτῶν καὶ δι' αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ τοὺς ηὐχαρίστων ἐπὶ τούτῳ βλέποντες ὅτι ὅσα ἐπορίζοντο ἐξ αὐτῆς εἰσοδήματα ἐξοδεύοντο γενναίως εἰς τὴν ἀρμόζουσαν εὐπρέπειαν αὐτῆς, τὴν ἀξιοπρεπῆ διατήρησιν καὶ οἰκονομίαν τῆς Μητροπόλεως, καὶ τὴν ὄντως πατρικὴν αὐτῶν κηδεμονίαν καὶ παντοειδῆ προστασίαν καὶ πρίθαλψιν τῶν χριστιανῶν των, ὑπὲρ τῶν ὁποίων πολλάκις ἐδαπάνων καὶ ἐκ τῶν ἰδίων, ὥς μὴ ἐπαρκούντων κατὰ τὰς περιστάσεις μόνον τῶν εἰσοδημάτων τῆς Ἐκκλησίας.-

Ἰδοὺ ὁ λόγος καὶ ἡ ἐκδοχή. τίς δι' αὐτὴν ἐκυβερνᾷτο καὶ διηυθύνετο ἡ Ἐκκλησία μας ἐπὶ τῶν ἐκείνων φειμνήστων, οὐχὶ δὲ τὰ σημεῖον τοῦ καλλοῦνα ἐπικρατοῦσαν, ὅτι δηλαδὴ αὐτὴν καὶ ἡσυχία Μοναστήριον καὶ ὅτι ἀπὸ τῆς ἀσυνέπειας τοῦ Χριστιανισμοῦ ὑἥρξε καὶ εἶναι κατάλυμα τῶν ἀγαπολιτῶν Ἡρακλείας. Ὡ πόσον μέγα καὶ ἀνευθρόαστον Ψεῦδος! πόσον γελοῖται ἐφευρέσεις! ὄνομα χωρὶς χωρίον!

Ἄλλ' ὅτε μετὰ τὴν ἀποβίωσιν καὶ τοῦ τελευταίου ἐμάθομεν ὅτι διὰ ψήφων κανονικῶν ὠρίσθη ὅπως ἐπικαθήσῃ εἰς τὸν περικλεῆ τοῦ Ἀπελλοῦς θρόνον ὁ περίπυστος πρῶην τορνόβου Κύριος Κύριος Πανάρετος ὁ εὐκλεῶς ὑπὲρ εἰκοσαετίαν ἤδη ποιμεναρχῶν τὸν τῆς ἐνδόξου Ἡρακλείας Χριστιανικὸν λαόν, μαντεύσαντες τό φίδι ὅπερ ἔμελλε θά μᾶς φάγῃ διότι ἐγνωρίζομεν τὰ εἰς τὸν Τούρνοβον διατρέξαντα (οἱ βάνασοι καὶ ἀγέρωχοι ἐκεῖνοι Βούλγαροι εὐρέθησαν εὐαισθητότεροι καὶ φιλοτιμώτεροι ἄλλων· ἑαυτοὺς φρονούντων εἶναι τι, καὶ μὴ ἀνεχθέντες τὴν ἀπληστίαν καὶ ὑπερηγορίαν τοῦ ἡγέρεθ-

σαν, καὶ μετὰ ἓν καὶ ἥμισυ μόλις ἔτος τῆς εἰς τὴν ἐπαρχίαν ἐκεί-
νην ἐγκαταστάσεώς του, τὸν ἔδωκαν τὰ παπούτζια εἰς τὸ χέρι καὶ
τὸν ἔστειλαν ἀπ' ἐκεῖ ὅπου ἦλθεν, ὅπου περιφερόμενος ἐπὶ δεκαε-
τίαν μὲ τὸ Πρῶτον Τορνόβου εἰς τὴν ράχην, ἐπεκάθισε τέλος κρίμα-
σιν οἷς οἶδε Κύριος ἐπὶ τὸν τράχηλον ἡμῶν) συνήλθομεν καὶ συσ-
κεφθέντες συνεκροτήσαμεν ἀπὸ κοινοῦ ἀναφορὰν πρὸς τὴν κοινήν
ἀπάντων τῶν ὀρθοδόξων χριστιανῶν Μητέρα καὶ εὐεργέτιδα Ἀγιώ-
τάτην τοῦ Χριστοῦ Μεγάλην ἑκκλησίαν καὶ προσήλθομεν τῷ Ἱερῷ
αὐτῆς ὑποποδίῳ ἐπικαλούμενοι τὴν εὐθυδικίαν καὶ τὸ ἔλεος αὐ-
τῆς εἰς τὴν διὰ τῆς αὐτῆς ἀφ' αὐτῆς ἐπινεύσεως ἀπαλλαγὴν ἀπὸ
τῶν τοῦ Μητροπολίτου χειρῶν, καὶ ἐπιτροπὴν εἰς ἡμᾶς τῆς ἐπιτο-
πίου ἐθνικῆς ἐκκλησίας μας, καὶ εἰς ὅλας τὰς πάλαι συνομικίας
χώρας καὶ χωρία αἱ ἐκκλησίαι ἐνταυτοῖς οὖσαι ἐθνικαί, κυβερ-
νώμεναι δέ καὶ διευθυνόμεναι τῶν τοῦ ἔθνους ἐπιτρόπων,
οὐχὶ δέ μονοπωλεῖον χρηματοῦσαι τῶν πολυχρύσων Ἀρχιερέων· ἀλλ'
ἡ Α. Ἀγιότης ἄλλως ἠύδωκεν, καὶ οὐ μόνον ἔδωκεν εἰς τὰ δικαιο-
λογήματά μας ἀκρόασιν ἀλλὰ καὶ τὴν σεβαστὴν κυβέρνησιν ἐπεισεν
ὅτι ἡ ἐκκλησία μας αὕτη ἐστὶ Μοναστήριον, κατοικίας οὔσης ἀπὸ
τῆς ἀρχῆς τοῦ χριστιανισμοῦ τῶν Μητροπολιτῶν Ἡρακλείας τῆς
παρ' αὐτῇ Μητροπολιτικῆς οἰκοδομῆς.

Ἐνταῦθα γενόμενοι τοῦ λόγου λαμβάνομεν τὴν τιμὴν νὰ παρα-
τηρήσωμεν τὴν ἀκρίβειαν τῶν ἐνστάσεων τούτων καὶ νὰ ἐρωτήσωμεν
τὸ ἰδανικόν τοῦτο Μοναστήριον πότε συνέστη; παρὰ τίνος; καὶ ἐπὶ
τίνι κλήσει; Σταυροπήγιον εἶναι ἢ ἐνοριακόν; ἔχει κτητορικά, κώ-
δικας, Τυπικόν, Κανονισμόν, καὶ λοιπά; φαίνεται ποῦτος ὁ ἰδρυτὴς

αὐτοῦ; ποῖος ὁ προκατάρξας τούτου ἡγούμενος καὶ ἐφεξῆς; διότι
ἄνευ τῶν τοιούτων, Μοναστήριον δέν δύναται νά ὑπάρξῃ· ὅποῖαι
καὶ ὁπόσαι αἱ γαῖαι του, καὶ πόθεν προελθοῦσαι; καθότι αἱ σήμερον
Μοναστηριακαὶ ἐπωνυμούμεναι, εἰσὶ προϊόντα μεταγενέστερα μόλις
ἓνα ἀριθμοῦντα αἰῶνα, καὶ αὗται ἀφιερώθησαν παρὰ τοῦ μὲν καὶ τοῦ
δέ εἰς τὴν Μητρόπολιν, χάριν τῆς πρὸς τοὺς ἀοιδίμους ἐκείνους
εὐλαβείας καὶ ἀφοσιώσεως τῶν χριστιανῶν, διότι ἔβλεπον τὸν ζή-
λον καὶ τὴν ἐπιμέλειαν των πρὸς τὴν καλὴν διατήρησιν τῆς ἐκκλη-
σίας τοῦ τόπου, καὶ τὴν ἀξιοπρεπῆ συντήρησιν αὐτῆς τε καὶ τῆς
Μητροπόλεως. Αἱ δέ περισσόθεν ἀφιερώθησαν ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τοῦ
ἀοιδίμου Μελετίου ἐκ τῶν ἐκκλησιῶν τοῦ γαιῶν, ὄντος τότε ἰδι-
οκτησίᾳ τοῦ ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἁγίου Νικολάου Τραπεζιῶν Δεσπο-
βαλίσφ, καὶ ἐκουσίᾳ βουλήσιν αὐτοῦ καὶ ἐκείνου αὐτὰς ἄνευ συζητήσεως
διότι ἐπεθύμει προθύμως τὴν συντήρησιν τῆς Μητροπόλεως.

Εἰς τὴν πατρίδα μας ὡς προανεφέρθη, σώζεται πρὸς τό νότιον
μέρος ἐπὶ τοῦ λόφου ὁ ἡμίκερμος ναὸς τῶν Ἀποστόλων Βυζαντινῆς
κατασκευῆς μετὰ τῶν περὶ αὐτὸν, μετὰ τὴν ἐπωνυμίαν Παλαιὰ Μητρόπο-
λις, ἡ δ' ἐπωνυμία αὕτη ἀναφέρεται οὐχὶ εἰς τὸν ναόν, ἀλλ' εἰς τὰς
πέριξ οἰκοδομὰς ὅπου εἶναι Μητρόπολις, τῆς ὁποίας σώζεται εἰσέτι
ὁ κήπος καλλιεργημένος μετὰ ἐλαιῶνα καὶ λοιπά, ἡ δέ σημερινὴ ἐκκλη-
σία μετὰ τῆς παρ' αὐτῇ Μητροπόλεως μόλις ἀριθμεῖται ἔτη ἑκατὸν τεσ-
σαράκοντα ἀπὸ τοῦ φειμνήστου Γερασίου τοῦ πρώτου αὐτῆς ἱδρυτοῦ
ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἁγίου Γεωργίου ἐκκλησιῶν οὖσαν πρότερον τοῦ
ἁγίου Νικολάου. Ὁ δέ ἅγιος μεγαλομάρτυς τοῦ Χριστοῦ Γεώργιος
ὁ τροπαιοφόρος ἐμαρτύρησεν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ τῶν

τυράννων τριακοσίους τόσους χρόνους μετά Χριστόν. Πῶς λοιπὸν ὁ ἐπ' ὀνόματι αὐτοῦ μεταγενέστερος οὗτος ναὸς ἐστὶν εἰς ὄνομα του Μοναστήριον; καὶ πῶς τό τοιοῦτον ὑπῆρχε Μητρόπολις καὶ κατοικία τῶν Ἀρχιερέων Ἡρακλείας ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ Χριστιανισμοῦ; ἔάν αὐτὰ συμβιβάζονται, κρινάτωσαν οἱ ἔχοντες συνείδησιν.

Ἐάν ὁ διαφιλονεικούμενος οὗτος ἱερός ναὸς ὁ ἐπ' ὀνόματι τιμώμενος τοῦ Ἁγίου Γεωργίου ἦν ἀνέκαθεν Μοναστήριον, ἐχρημάτισε δέ ἀπὸ τῆς μορφώσεως τοῦ Χριστιανισμοῦ κατάλυμα τῶν Μητροπολιτῶν Ἡρακλείας καὶ κατόικον ἐν αὐτῷ ὁ, τε ἑνδοξος Ἀπελ-
λῆς καὶ οἱ μετ' αὐτόν ποιμένας τῆς ἐπαρχίας, ἐν οἷς ὑπῆρξαν πολλοὶ διακεκριμένοι Ἀρχιερεῖς καὶ θέλων νά πληροφορηθῇ τοῦτο, ὡς ἀνέκαθεν τὴν ἐκκλησίαν τῆς κατ' αὐτὸν (ἐπὶ τῇ κατ' αὐτὸν) καὶ κατοικίᾳ τῆς κατ' αὐτὸν καὶ κατοικίᾳ τῆς τε ἐκκλησίας καὶ τῆς θύραθεν σοφίας· πῶς ὕστερον εὑρέθη μικριστον μόνον ἐκκλησίδιον τοῦ Ἁγίου Νικολάου; πῶς δέ ἡ κατ' αὐτὸ Μητρόπολις (ἡ μέχρι τοῦδε σωζομένη μὲ τὴν ἐπι-
γραφήν Παλαιὰ Μητρόπολις) μετὰ τῶν περὶ αὐτὴν κεῖται εἰς τό νότιον μέρος τοῦ ἱσθοῦ; ἔάν δέ τό πρῶγμα εἶχεν οὕτως ἀληθῶς ὡς διὰ τοῦ Τακριίου ἀνφέρθη εἰς τὴν Κυβέρνησιν, πῶς ὁ φείμνηστος ἐκεῖνος Γεράσιμος εἰς τὴν ἀνέγειρσιν τοῦ ναοῦ τούτου ἐζήτησε τὴν ἐκδοσὶν τοῦ ἐπὶ τούτῳ ὑψηλοῦ ὀρισμοῦ ἐν ὀνόματι τῶν Χριστιανῶν κατοίκων τῆς Ἡρακλείας ὡς περὶ ἐκκλησίας αὐτῶν ἐπιτοπίου, οὐχὶ δέ ἐν ὀνόματι αὐτοῦ ὡς περὶ Μοναστηρίου ἀνεξαρτήτου ἀπὸ τοῦ ἐντοπίου, ὅπως γίνεται εἰς πάντα τόπον κατὰ τοιαύτας περιστάσεις;

Ἐφοβήθημεν, εἴπωμεν, ἀκούσαντες τὸν διορισμὸν τῆς Αὐτοῦ Σε-

βασμιότητος διὰ τὴν ἐπαρχίαν Ἡρακλείας, καὶ εἰς τὰς ἀνωτέρω
ἀναντιρρήτους ἀποδείξεις στηριζόμενοι ἀπητήσαμεν τὴν ἐπὶ τοῦ
τῆς ἐκκλησίας μας ἀντικειμένου χειραφέτησίν μας μηδὲν καλὸν
παρὰ τῆς Α.Σεβασμιότητος ἀπεκδεχομένου, καὶ δυστυχῶς οἱ φόβοι
καὶ αἱ ὑποψίαι μας ἐπηλήθευσαν, καθότι εἰς τὸ ὑπὲρ εἰκοσαετὲς
διάστημα καθ' ὃ τῆς ἐπαρχίας ταύτης κυριαρχεῖ οὐδεμίαν ἔχομεν
ν' ἀναμνησθῶμεν. πρῶξιν τῆς Α.Σεβασμιότητος ἐνδεικτικὴν ποιμεναρ-
χικοῦς καὶ πατρικῆς κηδεμονίας καὶ περιθάλψεως. Μήπως μεταξὺ
τῶν τόσων ἐτῶν ἡξιώθημεν ποτέ ν' ἀκούσωμεν λόγον Θεοῦ καὶ δι-
δαχὴν (κατὰ τοὺς κανονισμοὺς) ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ Ἀμβωνος; μήπως
ἐλήφθη ἡ παραμικρὰ φροντίς καὶ ἐκπαιδευτοκοῦ ἐν τῇ Πατρίδι
μας ἢ φιλανθρωπικοῦ καὶ ἐλεημοσύνης ἐπὶ τῶν εἰσοδημάτων αὐτῶν τῆς
ἐκκλησίας μας τουλάχιστον; καὶ τοιαῦτα ὡς ἀσημαντά δὲν τὰ συνη-
θίζει ἡ Σεβασμιότης του.

Καὶ εἶναι μὲν ἀληθές, ὅτι τοιοῦτόν τι οὐδεμία Πόλις Κωμό-
πολις καὶ χώρα τῆς ἀπεράντου ταύτης ἐπαρχίας (πολλὰ χωρία οὐ-
δέ τὸ ἱερὸν πρόσωπόν του ἡξιώθησαν ἰδεῖν, ἀλλὰ τὸ μανθάνουν ἀπὸ
τοὺς εἰσπράκτοράς του, τοὺς ὁποῖους συχνά βλέπουσιν ἐπισκεπτο-
μένους αὐτὰ μὲ ἔξοδα (κατὰ τοὺς Κανονισμοὺς) τῶν χωρικῶν, καὶ
μέχρι τοῦ δέρματος αὐτοὺς κείροντας) ἀπῆλαυσε παρὰ τῆς Σεβασ-
μιότητός του. Ἀλλὰ αὐτὰ κἂν ἔχουσιν ἕκαστα τὰς ἐκκλησίας των
καὶ διεύθυνσιν αὐτῶν, ἐκ δὲ τῶν ἐκείνων εἰσοδημάτων δίσκων δη-
λονότι κηροπωλίσσεως καὶ λοιπῶν, ἅπερ αὐτοὶ ἐκ συνθήκης καθισ-
τῶσι ἐφικτὰ μὲ προσθήκας ὅταν ἴδωσιν ὅτι τὸ φέρον αὐτῶν καταντᾷ
ἀνεπαρκὲς, ἐξοικονομοῦσι τὰ ἔξοδα τῶν ἐκπαιδευτικῶν καὶ φιλαν-

θρωπικῶν αὐτῶν καταστημάτων. Μόνοι δὲ ἡμεῖς οἱ δύσμοιροι κά-
τοικοι τῆς Πολίχνης Ἡρακλείας κατεδικάσθημεν εἰς τὴν ἐξαί-
ρεσιν ταύτην.

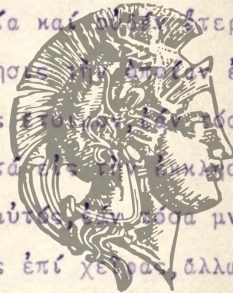
Ὁ Κύριος γινώσκει πόσον βαρυγὰρ φέρομεν τὸν ἀποκλεισ-
μὸν ἐφ' ὅσον βλέπομεν τὴν γείτονά μας Σηληβρίαν καρπουμένην τὰ
εἰσοδήματα τοῦ ἐν αὐτῇ Ἱεροῦ τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου προσκυνή-
ματος, καὶ ὡς ἐκ τούτου ἐπανθοῦντα καὶ ἀκμάζοντα τὰ ἱερὰ καὶ ἐκ-
παιδευτικὰ καὶ φιλανθρωπικὰ αὐτῆς καταστήματα, τὴν δὲ τοπικὴν
ἐθνικὴν ὑμῶν ἐκκλησίαν κρατουμένην καὶ καταρχουμένην οὕτως ἀδί-
κως καὶ παρανόμως μετὰ τὴν αἵρεσιν τοῦ Ἱεροῦ προσκυνήματος κατα-
χρήσεως, ἡμᾶς δ' αὐτοὺς ἀπὸ τῆς αἵρεσιν πάσης ἐν αὐτῇ μετοχῆς καὶ
ἐκτέλεσιν τῶν θρησκευτικῶν καὶ κοινῶν προσερχόμεθα, αὐθαιρεσίας
τῶν τῆς Α. Σεβασμιότητος εἰς τὰς διαφόρων ἐξ' ἀνάγκης ὑφισταμένων,
διότι δέν δυνάμεθα βέβαια καὶ νά μείνωμεν ἀβάπτιστοι, ἀστεφάνω-
τοι, ἀκοινώνητοι, ἀκήδευτοι, ἀμνημόνευτοι καὶ λοιπά καὶ νά διατε-
λῶμεν ἀμέτοχοι τῶν χαρίτων καὶ τοῦ ἁγιασμοῦ τῆς ἐκκλησίας τοῦ
Χριστοῦ· ἀλλὰ τότε; τότε ἀργυρολογούμεθα πρὸς ἀπόλαυσιν τούτων
ὡς οἱ ἀγορασταί εἰς τὰ μονοπωλεῖα, ἐπειδὴ ἡ ἐκκλησία μας ἐπὶ τῶν
πανευκλεεστάτων ἡμερῶν τῆς Α. Σεβασμιότητος αὐτόχρημα καντήτησε
μονοπωλεῖον.

Ἄλλ' αὐτὸ κἂν τὸ μονοπωλεῖον διατηρεῖται διὰ τῆς ἀνηκούσης
εἰς τὰ ἱερὰ τεμένη ἄξιοπρεποῦς εὐπρεπείας; πολλοῦσε καὶ δέῃ.
καὶ αὐτὰ τὰ ἀκοίμητα λεγόμενα κανδήλια μένουσιν ἐσβεσμένα πρὸς
ἐξοικονόμησιν τοῦ ἐλαίου (τό ἐκ διαφόρων μερῶν εἰς τὸν Ἅγιον

Γεώργιον προσφερόμενον, τό μὲν στέλλεται εἰς τό ἐν Κωνσταντι-
νουπόλει κονάκι, τό δέ πωλεῖται καθὼς καί ὅλα τὰ λοιπά ἀναθή-
ματά, οἶον ταῦροι, δαμάλεις, μόσχοι, πρόβαττα, αἶγες, ἀρνία, καί
εἴτι ἕτερον ὡς καί τὰ ἀργυργυρᾶ, χρυσᾶ, ἐσθῆτες, καί λοιπά) Τά
δέ τοῦ Ἱεροῦ ναοῦ πλεῖστα περικοσμοῦσι μέρη οἱ τῶν ἀρχανίων
ἱστοί· ποῦ καλαισθησία; ποῦ φιλοκαλία; ποῦ μικρά κἄν φροντίς
πρὸς ἀξιοπρεπῇ τοῦ ναοῦ διατήρησιν; Τό "ἀγίασον Κύριε τοὺς ἀγα-
πῶντας τὴν εὐπρέπειαν τοῦ οἴκου σου" οὐδ' ἐπὶ καρδίαν των ἀναβαί-
νει. Τό πᾶν ἀργυρολογία καὶ ἄλλο ἕτερον. Ἐάν δώσης τόσα γρό-
σια, ἐκτελεῖται ἡ βάπτισμα, ἡ ἑορτή, ἐπισπεύδεις, ἐάν τόσα, ὁ
γάμος τὸν ὁποῖον ἔχεις, τὸν ὁποῖον θέλεις, τόσα, κηδεύεται ὁ νεκρὸς σου,
ἐάν τόσα, γίνεται δεκάτης τῆς ἐκκλησίας τὰ εἰς τὸν ἀπελθόντα
κόλληβά σου ἡ σύ καὶ αὐτὸς, ἐάν τόσα μνημονεύεται ὁ νεκρὸς σου,
καὶ ταῦτα ἐν μετρητοῖς ἐπὶ χεῖρα, ἄλλως τε οὔτε ἡ ἐκκλησία σοί
ἀνοίγεται, οὔτε Ἱεροτελεσία τις γίνεται διὰ σέ ὅπου θέλεις πῆ-
γαινε, εἶναι ἡ ἀπότομος λακωνικὴ ἀπάντησις τῶν ἐπιτρόπων τοῦ
Πνευματικοῦ μας Ποιμενάρχου, ὅταν προσέλθωμεν κρούοντες τὰς τῆς
Μητροπόλεως θύρας· καὶ ἐπικαλούμεθα τὸν ἁγιασμόν καὶ τὴν χάριν
τῆς Ἐκκλησίας, καὶ μόνον διὰ τῶν ἐν αὐθαιρεσίᾳ ἐπιναλλομένων
ἡμῖν καταμετρήσεων ἀξιούμεθα τῆς τοῦ Ἁγίου Πνεύματος δωρεᾶς.

Μετὰ παρέλευσιν τύσον ἐτῶν ἀπὸ τῆς πρώτης ἀποκρούσεως
παρὰ τῆς ἁγίας τοῦ Χριστοῦ ^{Μεγάλης} Ἐκκλησίας τῶν περὶ παραχωρήσεως πρὸς
ἡμᾶς τῆς ἐπιτοπίου μας ἐθνικῆς ἐκκλησίας παρακλητικῶν ἀπαιτή-
σεῶν μας ὅτι δῆθεν αὕτη ἦν καὶ ἐστὶ Μοναστήριον καὶ ἀπ' ἀρχῆς

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

τοῦ χριστιανισμοῦ ὑπῆρξε κατοικία τῶν Μητροπολιτῶν Ἡρακλείας, καί τρίτη ἤδη πρὸς ἀποκρυσθῆναι μᾶς προβάλλεται ἐνστάσις δικαιολογιτική τούτου ὅτι ἡ συντάξασα τοὺς Κανονισμοὺς γενική Συνέλευσις τὴν ἐπιτόπιόν μας ἐκκλησίαν καθά Μοναστήριον παρεχώρησεν εἰς τὸν Μητροπολίτην πρὸς ἀναπλήρωσιν τῆς ἐπιχορηγήσεως του νεομένου τὰ εἰσοδήματα αὐτῆς διὰ νὰ δύναται νὰ ἐπαρκῇ εἰς τὰ ἀπολύτως ἀναγκαῖα ἐξοδὰ του ὡς πτωχός.

Λαμβάνομέν τὴν τόλμην νὰ ἐρωτήσωμεν: Ἡ συντακτικὴ ἐκείνη ἐθνικὴ Συνέλευσις ὅποτον δικαίωμα εἶχε νὰ ψηφίσῃ τοιοῦτόν τι περὶ τῆς ἰδίας ἐπιτοπίου μας Ἡρακλείας χωρὶς νὰ γνωρίζῃ ἐπ' ἀκριβεῖς τί εἶναι; Μοναστήριον; Ἡ τοπικὴ ἐθνικὴ ἐκκλησία τῶν Ἡρακλινῶν, εἰς τὴν εἰσοδῶν καὶ τῶν εἰς τούτα ἐνδεδειγμένων ἄλλως τε ἡ Συνέλευσις τὸν πᾶν τῶν Κανονισμῶν συμπεριέλαβε καὶ τὴν Πανήγυριν τῆς Σηληβρίας εἰς ἱπολαυὴν τοῦ Μητροπολίτου, ἀλλ' οἱ Σηληβριανοὶ κρατοῦσι τὸ προσκύνημα ἐκεῖνο, καὶ διαθέτουσι τὰ εἰσοδήματά του εἰς ἐξηκονόμησιν καὶ διατήρησιν τῶν ἱερῶν ἐκπαίδευτικῶν καὶ φιλανθρωπικῶν τῆς Πατρίδος των καταστημάτων χωρὶς τῆς εἰς ταῦτα ἀναμίξεως τοῦ Ἀρχιερέως μὴ προσέχοντες εἰς τοὺς Κανονισμοὺς ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου ὡς ἀκαταλλήλως ὀρίσαντας, καθὼς παρετηρήθη καὶ εἰς ἄλλα πολλά, ἐφ' οἷς καὶ δὲν ἐφηρμόσθησαν ἐβδιδάφοροις κατ' ἅπασαν αὐτῶν τὴν διάληψιν, ἀλλὰ πολλοὶ τὰ μὲν παρέβησαν τὰ δὲ παρεβίασαν καὶ πρῶτος ἡ Αὐτοῦ Σεβασμιότης ὁ ἡμέτερος Κυριάρχης ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ του παρέβη καὶ κατεπάτησεν εἰς τὰ περισσότερα τοὺς Κανονισμοὺς (ἡ Α. Σεβασμιότης μόνον ἐπὶ τοῦ κεφαλαίου τῆς ἐπιχορηγήσεως ἀπρίξ εἶται τῶν Κανονισμῶν καὶ οὐδε-

μιᾶς παραιτεῖται ἐνεργείας δι' ὅλων τῶν μέσων μέχρι τῆς ἐκδό-
σεως ὑψηλῶν ὀρισμῶν, πολλοὶ τῶν κατὰ τὴν Σεβασμιότητά του μου-
φλουζίδων καὶ πτωχῶν Ἀρχιερέων δὲν ἐπροχώρησαν μέχρις αὐτοῦ
τοῦ σημείου) πρὸς τὴν διὰ τῆς Διοικήσεως καταναγκαστικὴν εἰσ-
πραξιν τῆς ὀρισθείσης Ἀρχιερατικῆς ἐπιχορηγήσεως παρὰ τῶν πει-
ναλέων καὶ παναθλίων πνευματικῶν αὐτοῦ τέκνων· κατὰ δέ τὰ ἄλλα
τοὺς ποδοπατεῖ καὶ ἐξακολουθεῖ ἀσυστόλως σταχυολογῶν τὴν ἐπαρ-
χίαν κατὰ πρὸ τῶν Κανονισμῶν ἴσως δέ καὶ μὲ προσθήκην ἐν πολλοῖς
(χάριν ἀργυρολογίας, διότι ἔχει χρεῖαν πολλῶν πρὸς ἀποπεράτωσιν
τῶν περὶ τὸ Ἀποστολικὸν αὐτοῦ ἔργοον εἰσοδηματικῶν καταστημά-
των καὶ ἐπέκτασιν τῶν πρὸ τῶν ἐκείνων καὶ ἐν δένκι τὴν Οθωμανικὴν
λίραν ἀνατοκιστικῶν του τοῦ ἐκείνων ἔργων) τὰ πάντα κατὰ τοὺς Ἀπο-
στολικούς καὶ Συνοδικούς Κανόνες καὶ πρὸς ἀναλήψεσιν τῶν ὅσων
εἰσέτι καθυστερεῖ πράξεω τῶν αὐτῶν δαπάνης χρηματικῆς καίτοι
πολυτάλαντος καὶ ὑπάρχοντος ἐφ' ἧς καὶ κομπάζει σεμνυόμενος ὡς μό-
νος θυσσαυροῦ κάτοχος.

Ἀφ' οὗ λοιπὸν οἱ πολυθρῆ λιτοὶ Κανονισμοὶ ἐν πολλοῖς ἐφά-
νησαν πλημμελεῖς καὶ ἀπεφάνθη ἡ ἀναθεώρησις καὶ μεταρρύθμισις
αὐτῶν πρὸ καιροῦ, πρῶτος δι' αὐτοὺς καταπατεῖ καὶ παραβαίνει (
πῶς καὶ κατὰ τί; σιγὴν ἐπὶ τοῦ παρόντος τιμῶντες παρερχόμεθα) ἡ
αὐτοῦ Σεβασμιότης ὁ προσκυνητὸς ἡμῶν πνευματικὸς Κυριάρχης, πάν-
τη ἀπεβαινε περιττὸν καὶ παράλογον τὸν ἐπιλαμβάνηται τὸ Ἱερὸν
Δικαστήριον ὡς ἀναντηρρήτου ἐπιχειρήματος πρὸς ἀπόκρουσιν αὐτοῖς
τοῦ ζητήματός μας τὸ ὅτι οἱ Κανονισμοὶ παρεχώρησαν τὸ περὶ οὗ
ὁ λόγος δικαίωμα εἰς τὸν Μητροπολίτην Ἡρακλείας πρὸς ἀναπλήρω-

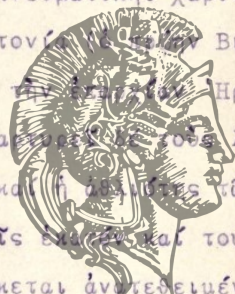
σιν τῆς ἐπιχορηγήσεώς του, ἐν ᾧ οὗτοι δέν εἶναι σήμερον τοῦ-
λάχιστον ἐν πλήρει ἐνεργείᾳ, ἀλλά καί ἂν ἦσαν, δέν ἡδύνατο οὐδέν
κῦρος νά λάβωσιν εἰς τὴν προκειμένην ὑπόθεσιν ὥς ἐκτός τῆς
ἀρμοδιότητός των.

Καί μὴ ὑπολάβῃ τίς ὅτι τὰῦτα πρὸς τὴν κοινὴν Μητέρα ἀγιω-
τάτην τοῦ Χριστοῦ Μεγαλὴν Ἐκκλησίαν περὶ τῶν παθημάτων μας
ἐκτραγωδοῦντες προτιθέμεθα ἵνα δυσφημήσωμεν τὴν Αὐτοῦ Σεβασ-
μιότηταν τὸν προσκυνητὸν ἡμῶν Κυριάρχην, ἀπαγε! ἡ Α. Σεβασμιότης,
χάρις εἰς τὰ περικοσμοῦντα αὐτὴν σπάνια πλεονεκτήματα ἐστὶ πα-
σίγνωστος. Οὐδόλως ἀλεγίζονται τῶν ἡμετέρων δυσφημιῶν οὔτε χρεῖαν
ἔχει τῶν ἡμετέρων ἐπαίνων καὶ ἐνδοξάσεων, καί ὅτι προήχθημεν εἰς
τοῦτο ἵνα ἐνεθυμώσωμεν ἐν ἡμῶν τὰ ἅπ' αὐτῶν γεγονότα ἡρώδης
τῆς ἐπὶ τοσαῦτα ἔτη ἀνατολιτικῆς Ἐπαρχίας τῆς ἀγλαοῦς Ἡρα-
κλείας διὰ τὴν ἀκραν περὶ τὰ πνευματικά αὐτῆς ὀλιγορίαν καὶ
ἀψηφισίαν τοῦ πρὸς ὃν ἐνεπιστεύθη ἡ ποιμαντορία αὐτῆς πνευματι-
κοῦ Ἀρχηγοῦ, τὴν μὲν διεύθυνσιν αὐτῆς ἀνατιθεμένου εἰς τινὰς
(τοὺς ἐπιτηδειοτέρους ἐννοεῖται καὶ ἱκανωτέρους εἰς ἐφεύρεσιν
καινοφανεστέρων μέσων ἀργυρολογίας πρὸς τοῖς ἀρχαίοις) τῶν κα-
τά τόπους Ἱερέων τῶν Ἐκκλησιῶν διὰ νά μὴ ὑποχρεοῦται εἰς ἐ-
ξοδα ἐπιτρόπων καὶ ἂν προσώπων. Ὁ τὸν κοινὸν νοῦν ἔχων συμ-
περαίνει ὅποια ἐκ τούτων ἐπιτρόπων καὶ ἀντιπροσώπων ἐπιτυγ-
χάνεται προκοπὴ Ἐκκλησιαστικῇ ἠθικῇ καὶ Πολιτικῇ.

Μικρὸν ἰσως ἠθελεν ὑπάρχει τὸ δυστήχημα ἔάν καὶ αὐτοὶ κἀν
οἱ ἐπιτροπεύοντες τὴν αὐτοῦ Σεβασμιότητα Ἱερεῖς ἐγγαμοὶ καὶ
Ἱερομόναχοι εὐρίσκοντο μέτοχοι προσδόντων ἱερῶν καὶ ἀξιοσεβάσ-
των ἐφελκυσδόντων εἰς αὐτοὺς τὴν εὐλάβειαν καὶ τὸ σέβας τοῦ Λαοῦ.

Πολύ μακράν ἀπέχομεν τούτου! Ἀλλὰ καί τί πρέπει νά ἐλπίσῃ
τίς ἀπό ἀνθρώπους πτωχεύσαντας ἐκ τοῦ ἐμπορίου (καί τί ἐμ-
πόριον!) καί τῆς βιομηχανίας μηδένα ἔχοντας πόρον ζωῆς ἐπέ-
ρωθεν καί ἐν ἀμηχανίᾳ καταφυγόντας εἰς τὴν Ἱερωσύνην, οὐχί
δι' εὐλάβειαν, ἀλλὰ δι' ἀπολαυτὴν καί ἐπάρκειαν τῶν ὑλικῶν χρει-
ῶν! οἱ τοιοῦτοι καί τινες ἀκόμη ἐπ' αὐτοφόρῳ κλέπται καί ἄλλως
καταχρασταί γίνονται δεκτοί εἰς τὴν Ἱερωσύνην παρὰ τῆς αὐτοῦ
Σεβασμιότητος φθάνει μόνον κατὰ τὴν διὰ λιρῶν ἐξαγορὰν, ὦ!
φρίξον Ἥλιε! τῆς πνευματικῆς χάριτος νά συμβιβασθῶσιν αἱ συμ-
φωνίαι, καί ἡ χειροτονία τῶν ἐκ τῆς Βιζύης πρὸ πέρυσιν ἐχειροτό-
νησε τοιούτους εἰς τὴν Ἱερωσύνην Ἡρακλείας τρεῖς τέσσαρας δου-
ξίνας) τοῦ χεινός. μαρτυροῦντες τοὺς λόγους τῶν ἡ παύλῳ ἀνάφεια
ἡ ἐλλειψίς ἡθικῆς καί ἡ ἀβυστῆς τῶν τῆς ἐπαρχίας ἱερέων ἐξαι-
ρέσει δύο τριῶν τοῖς ἐκ τῶν καὶ τούτων προκατοχικῶν. Εἰς τοιού-
τους σήμερον εὐρίσκεται ἀνυπερβλήμενη ἡ ψυχικὴ σωτηρία καί ἡ
προτασία τῶν δικαιωμάτων ἡθικῶς καί πολιτικῶς τῶν τῆς ἐπαρ-
χίας Χριστιανῶν ἐν ἐλλείψει ἀπ' αὐτῆς (καί πότε ὑπῆρξε παρῶν!)
τοῦ καλοῦ ποιμένος τοῦ πνευματικοῦ Πατρός τοῦ κανονισκοῦ Ἀρ-
χιερέως τοῦ μεθ' ὅρκου φρικτοῦ ἐνώπιον Θεοῦ καί ἀνθρώπων ἀναδε-
ξαμένου τὴν ψυχικὴν αὐτῶν σωτηρίαν, τοῦ ἐξάρχου πάσης θράκης
καί Μακεδονίας καί οὐχί μόνον Μητροπολίτου Ἡρακλείας, οὔτινος
πρὸς τὸν βίον καί τὴν πολιτείαν ἀφορῶντες θέλουσι μιμηθῇ τὰ ἔρ-
γα καί οἱ κατὰ τὰς ἀνωτέρω ἐπαρχίας Ἀρχιερεῖς πρὸς ἐκπλήρωσιν
τῆς ἱερᾶς αὐτῶν ἀποστολῆς, καί τὰς πράξεις αὐτῶν ἀπάσας εἰς τοὺς
ἱεροὺς Κανόνας ἐφαρμόζοντες κατὰ παράδειγμα τοῦ προέδρου τῶν

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

υπερτίμων καὶ ἐξάρχου πάσης Θράκης καὶ Μακεδονίας.

Ἄλλὰ, πρὸς Θεοῦ τοῦ τὰ πάντα βλέποντος! Πρὸς ποῖον καὶ ὁποῖον τῆς Ἐκκλησίας συμφωνεῖ Κανόνα Ἀποστολικόν Συνοδικόν καὶ Πατερικόν τό: Τὸν μὲν Ποιμένα καὶ ὁδηγόν καὶ Κυβερνήτην τῆς ποιμνῆς διαμένειν ἐν Κωνσταντινουπόλει ὑπτιάζοντα καὶ ἐντρυφῶντα τὰ ἐκ τοῦ ποιμνίου ἀγαθὰ, τὰ δὲ πρόβατα περιπλανώμενα ἐν τοῖς ὄρεσι κοιλάσιν ἀνευ τοῦ φυλάσσοντος ἐκτεθειμένα εἰς τῶν λύκων καὶ πονηρῶν θηρίων (καὶ δὲν περιστοιχούμεθα σήμερον εἴπερ ποτὲ ἀπὸ τῆς βορώτερας καὶ ἰσοβλώτερας;) τὴν διάκρισιν καὶ διαρπαγὴν; διὰ τί ἐν μὲν τῇ ἐπαρχίᾳ τὸν ποιμένα καὶ ἰδίαν ἀποκαλεῖ οἰκίαν (καὶ σύζυγον) οὐδὲν οὐδαμῶς φανερὸν ἔχοντος οἰκοδομῆς ὁποιασδήποτε τῆς αὐτοῦ Σεβασμιότητος ἐκκλησιαστικῆς καὶ πολιτικῆς ἐκτετακτοῦς αὐτῆς πνευματικῆς Κυριαρχίας ἐν τῇ Κωνσταντινουπόλει ὡσαν ἦν Κωνσταντινουπόλεως Ἀρχιεπισκοπῆς καί ζει μέγα καὶ ἀκαρέτια ἀφθό- νως εἰς ταῦτα καταδραπάνων τὰ ὑπὲρ διαψιλῶς καρποῦται ἐκ τῆς ἐπαρχίας, εἰς ἣν τοσοῦτον γλίσχρος καὶ ἀνελευθερώως διακρίνεται καὶ τὴν ὁποίαν τόσον ὀλιγύρως περιφρονεῖ, ὥστε διὰ μὲν τὰ ἐν αὐτῇ χρέη καὶ καθήκοντά του ἀποφαίνεται ὅτι εἶναι ἐκτὸς τοῦ νόμου, διὰ γῆρας βέβαια (καὶ διὰ τί δὲν πράττει ὡς οἱ νόμοι διακελεύονται ἐν ᾧ πολλοὺς ἔχει προκατόχους τοῦ πρὸς παράδειγμα;) καὶ ἐμπάθειαν, διὰ δὲ τὰ νομιζόμενα δικαιώματά του ἐγκολποῦται πάνυ ἐρρωμένως πάντων τῶν εἰς τοῦτο καταλλήλων διαταγμάτων τῆς πολιτείας. Πᾶν δὲ ἕτερον αἰσθημα καὶ λόγος ἄλλος σιγαῖ παρὰ τῇ αὐτοῦ Σεβασμιότητι καὶ ἀναισθητεῖ.

Ἡ Θεόδωρος ἐφ' ἡμᾶς τεταγμένη Κραταιά Βασιλεῖα ἢ τὴν ὑπεράσ- πουςιν τῆς ζωῆς τιμῆς ἰδιοκτησίας ἐνὸς ἐκάστου τῶν ὑπηκόων αὐτῆς

τρίδι μας ἱερὰ τοῦ Ἀγίου Γεωργίου ἐκκλησίᾳ, οὔτε ἦν οὔτε εἶναι Μοναστήριον, ἀλλ' ἔστι καὶ ἦτον ἐκκλησίᾳ τῶν ἐντοπίων χριστιανῶν κατοίκων τῆς Ἡρακλείας· ὅτι ἡ ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τῆς Α. Σεβασμιότητος αὐθαίρετος μονοπολιτικὴ αὐτῆς χρῆσις ἢ πρὸς αἶσχος ὄνειδος καὶ περιφρόνησιν μας ἐκ τῶν γειτόνων, ἢ τοπικὴ ἐθνικὴ μας τέλος πάντων ἀπέναντι ταύτης εἰλωτικὴ θέσις καὶ ἡ ὡς ἐκ ταύτης ἀτιμωτικὴ ταπείνωσις καὶ ἀθλιότης ἀφόρητος καταντήσασα, μᾶς ἀναγκάζει νὰ προσέλθωμεν καὶ τελευταῖον εἰς τὸ ἄσυλον τῆς ἀγιωτάτης τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης ἐκκλησίας, καὶ μετὰ θερμῶν δακρύων νὰ ἀνανεύσωμεν τὴν Α. Ἀγιότητα δουλικῶς, ὅπως οἴκτω ἐπιφανοῦσάς τε Μητρικῇ εὐδοκίᾳ νὰ μᾶς ἀπαλλάξῃ μίαν διὰ πάντα ἐκ τῶν ἐνδοσφαλοῦς καὶ ἐπιθυμῶν κα-
ταστάσεως διὰ τῆς παύχουρας εἰς τὴν κατοχὴν ἡμῶν τῆς ἐπι-
τοπίου ἐθνικῆς ἐκκλησίας, καὶ περισφύγγουσα οὕτω διὰ τῆς εὐδο-
κίας ταύτης ὡς τέκνα γνήσιον εἰς τὰς ζωπαρόχους καὶ συντηρι-
τικὰς αὐτῆς Μητρικὰς ἀγκάλας μήποτε καὶ διὰ τῆς τελευταίας
εἰς τὴν παράκλησιν μας ταύτην ἀνανεύσεως της εἰς ἀπόγνωσιν
καταντήσαντες ὑπολάβωμεν ὅτι ἀντὶ Μητρὸς φιλοστόργου εἰς ἀμή-
λικτον προσεκρούσαμεν Μητρεῖάν, καὶ μεταμεληθέντες βιασθῶμεν
νὰ περιζητήσωμεν ἄλλην Ἀρχὴν Πνευματικὴν (ὑπ' εὐθύνην οὐτινος
ἀνήκει ἐνώπιον τοῦ ἀδεκάστου Κριτοῦ!) μητρικὰς ἐπαγγελλομένην
περιθάλψεις διὰ πολυειδῶν καὶ παντοδαπῶν θωπειῶν περιποιήσεων
καὶ ὑποσχέσεων.

Λίαν καλῶς γνωρίζομεν τὴν εἰς τὰ ἀνωτέρω τυπικὴν τοῦ σε-
πτοῦ Κυριάρχου μας ἀπάντησιν; ὅ,τι θέλει ἄς γένη ὁ καθείς, ἀ-
διάφορον τοῦτο πρὸς ἐμέ! Ἀλλὰ δέν εἶναι τὸ ἴδιον καὶ διὰ τὸν

εὐκλεῶς ἐπὶ τοῦ οἰκουμενικοῦ Θρόνου καθήμενον, καθὼς καὶ τὴν
'Αγίαν καὶ 'Ιερὰν τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης ἐκκλησίας Σύνοδον τοὺς τὸ
τῆς Καθολικῆς ὀρθοδόξου ἐκκλησίας 'Ιερώτατον κυβερνῶντας σκά-
φος, πρὸς οὓς καὶ ἡ διὰ τοῦ Προφύτου θεία φοβερά ἀναφέρεται ἀ-
πειλή, " Τὸ αἶμα αὐτῶν ὑπὲρ ὑμῶν ἐκζητη-
θήσεται " Ἡ Α.Θ. Παναγιότης μετὰ τῆς περὶ Αὐτὴν Ἀγίας
Συνόδου καλῶς πρέπει νὰ μετρήσῃ τὸ πρᾶγμα, στοχαζομένη τὴν εὐ-
θύνην εἰς ἣν ὑποκύψεται καὶ τὸ μῶμον καὶ τὴν κηλίδα ἅτινα εἰς
τὸ περιλαμπές Αὐτῆς μέτωπον προστριβήσονται ὅταν διὰ τὴν ἐπίμο-
νον πεισμονὴν ἐνός τῆς ἐκκλησίας μέλους παρηκμακὸς καταντήσῃ
διὰ τὴν ἀπόγνωσιν τῶν ἀποστόλων νὰ ἐπικαθήσῃ τοῦ Θρόνου τοῦ
ἐνδόξου 'Απελλοῦς καὶ τοῦ μετ' αὐτὴν γενομένου τῆς 'Ηρακλείας Μη-
τροπολίτην, ἢ μᾶλλον τοῦ 'Αγίου 'Αποστόλου Ἀνδρέου τοῦ πρωτοκ-
λήτου ἐτέρας αὐλῆς ἐπικαθήσῃ.....

Ταῦτα μετ' ἄκρας ὀδύνης ἡμῶν ψυχικῆς τῷ Πανσεβάστῳ τῆς 'Υ-
μετέρας Θειοτάτης Παναγιότητος καὶ τῆς 'Αγίας καὶ 'Ιερᾶς Συνό-
δου ὑποποδίῳ καθυποβάλλοντες μετὰ βαθυτάτου σεβασμοῦ διατελοῦ-
μεν.-

1870 Κατὰ Φεβρουάριον ἐν 'Ηρακλείᾳ

Ταπεινότατοι δοῦλοι οἱ τῆς 'Ηρακλείας κάτοικοι.

Ευχαριστία. *Ηρ' αὐτῶν
Αγ. Γεώργιος.*

"Ισον ἀπαράλλαντον ἐκθετικῆς καὶ παρακλητικῆς Ἀναφορᾶς
πρὸς τὴν Ἁγίαν τοῦ Χριστοῦ Μεγάλην Ἐκκλησίαν τῶν Ἡ-
ρακλινῶν Χριστιανῶν περὶ τῆς ἐκεῖ Ἱερᾶς Ἐκκλησίας τοῦ
Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου τοῦ "Α -
ρ δ π η" ἐκπνυμένου.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΤΕ ΘΕΙΟΤΑΤΕ ΚΑΙ ΣΟΦΩΤΑΤΕ

ΔΕΣΠΟΤΑ ΜΕΤΑ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΙΕΡΑΣ ΣΥΝΟΔΟΥ

Οἱ μὲν χειμαζόμενοι λιμένες, οἱ δὲ κακῶς ἔχοντες ἰατροῦ
χρεῖαν ἔχουσιν. Ἀλλὰ τίς ἐστὶν ὑψηλότερος ἢ τίς ἰατρός ἀρ-
μοδιώτερος καὶ ἱκανώτερος καὶ ἰσχυρὸς εἰς τὴν ἡμετέραν εὕρισκο-
μένους κατὰ κράτος ἐκτός τῆς ἐκείνης Ἱερᾶς Ἀπὸστολῆς Ἁγίων
ζων Χριστιανῶν ἀγιωτάτης τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας;

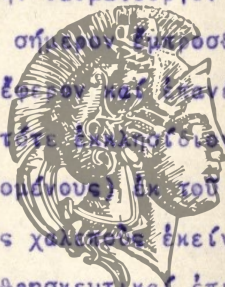
ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΑΝ

Εἰς τοὺς εὐμενῆς ὄθεν ἀναστὰς αὐτῆς καὶ ἡμεῖς οἱ τῆς πό-
λει μὲν μεγάλης καὶ λαμπρᾶς πόλεως, νῦν δὲ εὐτελοῦς καὶ μικρᾶς
πολίχνης Ἡρακλείας κάτοικοι τέκνα κατὰ Χριστον εὐλαβῇ καὶ πει-
θήνῃ τῆς Ἀνατολικῆς ὀρθοδόξου ἐκκλησίας, πιστοὶ δὲ καὶ σαδή-
κιδες ὑπήκοοι τῆς κραταιᾶς τῶν Ὀθωμανῶν Βασιλείας, τοῖς ὅλοις
ἀμηχανοῦντες ἔγνωμεν κατὰ τὴν ἀπελπιστικὴν ἡμῶν ταύτην κατάστα-
σιν προσδραμεῖν, καὶ τὴν διὰ τῆς εὐμενοῦς καὶ ἰσχυρᾶς αὐτῆς προσ-
τάσεως ἀπαλλαγὴν ἐκ τῶν περιστοιχούντων ἡμᾶς δεινῶν ἀναζητῆσαι.
Ἀλλὰ πρὶν ἢ εἰς τὸ τῆς ἱκεσίας προβῶμεν ἀντικείμενον, ἃς μᾶς ἐπι-
τραπῇ ἢ προαφήγησις ἐπιτοπίων τινῶν παραδόσεων περὶ αὐτοῦ δια-
δοχικῶς ἐκ τῶν προγενεστέρων μεταδοθεισῶν μέχρις ἡμῶν εἰς τοὺς
μεταγενεστέρους· εἰς ἣν δεδραμεθα ἐνθέρμως, ὅπως ἐν μητρικῇ ἀναρχῇ,

φιλήκοον χορηγήσῃ ἀκρόασιν μετ' ἐπιστάσις.

Ἡ ταπεινὴ πατρίς ἡμῶν Ἡράκλεια καταστραφεῖσα κατὰ τὴν κοινὴν ναυαγίαν τοῦ γένους ὥς καὶ ἄλλαι πολλαὶ πόλεις καὶ χῶραι, καὶ τὸ ὄνομα μόνον φέρουσα τὸ ἀρχαῖον κατοίκους εἶχε χριστιανούς, μέχρις ἐσχάτων πάνυ ολίγους καθ' ἣν ἡμέραν συνέβη τὸ ἐξῆς θαῦμα τῆς ἱερᾶς εἰκόνης τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου.

Ἡμέραν τινὰ λίαν πρᾶλ κατελθόντες τινὲς τῶν χριστιανῶν εἰς τὸν αἰγιαλὸν εὗρον τὴν θαυματουργὸν εἰκόνα τοῦ Ἁγίου ἐπάνω μιᾶς πέτρας (σῴζεται μέχρι σήμερον ἐμπροσθεν τοῦ ὑγιονομεῖου) καὶ λαβόντες ἀμέσως αὐτὴν ἔφερον καὶ ἐκένευσαν εἰς ἣν σήμερον εὗρισ-

καταίεον (μικρὸν τότε ἐκκλησίδιον ἐπ' ἀνάστασι τοῦ Ἁγίου Νικολάου διὰ τοὺς ναυτιλομένων), ἐκ τοῦ προχείρου, διότι ἐγγὺς εἶν' ὁ τόπος, καθότι εἰς τοὺς χαλεποὺς ἐκεῖνους καιροὺς δὲν συνεχωροῦντο οὕτως εὐκόλως αἱ θρησκευτικαὶ ἐπιδείξεις καὶ λιτανεῖται, ἐφότς καὶ ἔμεινεν ἡ Ἱερὰ αὕτη εἰκὼν εἰς τὸ ἐκκλησίδιον ἐκεῖνο χωρὶς νὰ μετακομισθῇ εἰς τὸν πρὸς τὸ νότιον μέρος ἐπὶ τοῦ λόφου κεῖμενον Ἱερὸν Ναὸν τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων (σῴζεται εἰσέτι ἡμίκληρος) οἴου ἦν καὶ ἡ Μητρόπολις, τῆς ὁποίας τὰ περίξ γήπεδα μετὰ τινων ἄλλων γαιῶν προστεθεισῶν αὐτοῖς ἐξ ἀφιερωμάτων καλλιεργοῦσι σήμερον ὀρταξίδες τοῦ Μητροπολίτου (ἐντεῦθεν καταχρηστικῶς ἐλήφθη ἡ ἐπωνυμία Μοναστηρίου) κατοικοῦντες εἰς τὰ ἐν αὐτοῖς πενιχρὰ τινὰ οἰκίδια. Τὸ μέρος τοῦτο μετὰ τοῦ ἐν αὐτῷ διὰ τοὺς πλωτῆρας φακοῦ παρὰ τῷ ναῷ εἰσέτι φέρει τὴν ἐπωνυμίαν **Η α λ α ι α** Μητρόπολις, παρὰ δὲ τῶν Ὀθωμανῶν ἐπικαλεῖται **Μαναστήρ**, καὶ τοιουτοτρόπως, διαλαμβάνεται καθ' ὅλα τὰ περὶ τούτου ἔγγραφα, ὥς καὶ εἰς τὰ ἐν τοῖς ἀρχείοις τοῦ τόπου σωζόμενα κἀῖδια.

τά περί τῆς Ἱερᾶς Εἰκόνης καί τοῦ ἐκκλησιδίου τοῦ Ἁγίου Νικολάου εἶχον οὕτω μέχρι τῆς εἰς τὸν λιμένα ἡμῶν ἀγκυροβολήσεως τοῦ πλοίου, ἐν ᾧ ἐπέβαινεν ὁ τότε μὲν Μητροπολίτης Χίου μετὰ δὲ ταῦτα Ἡρακλείας ἀσίδιμος Γερᾶσιμος ἀνεψιὸς τοῦ Ἡρακλείας Κυροῦ Γενναδίου ἐκ Χίου προερχόμενος, ὅστις ἀποβὰς τοῦ πλοίου καί ἀνελθὼν εἰς τὸ ἐκκλησίδιον προσκύνησε καί ἠσπάσθη τὴν Ἱερὰν Εἰκόνα τοῦ Ἁγίου Γεωργίου εἰπὼν Ἁγίε Γεώργιε, ἐάν γενῶ Ἡρακλείας, θέλω ἐδῶ ἀνεγείρει ἐπ' ὀνόματί σου λαμπρὸν καί μεγαλοπρεπὴ ναόν". Προαχθεὶς ὁ ἀείμνηστος εἰς τὴν Ἡρακλείαν δὲν ἐγένετο ἐπιλήσιων (ὡς πολλοὶ ἄλλοι κληρικοὶ παύττουσι) τῆς πρὸς τὸν Ἁγίον Γεώργιον ὑποσχέσεώς του, ἀλλὰ τῇ συνδρομῇ καὶ συμπράξει τῶν τοῦ τόκου Χριστιανῶν, ὧν ἐκ ἀνέμου ἐξεδόθη καί ὁ τότε ἐπὶ τῇ ἀνεγέρσει αὐτοῦ ὑψηλὸς ὀρίσας, οὗτινος ἀντίγραφον εὑρίσκεται εἰς χεῖρας ἡμῶν ἐξηγμένον ἐκ τοῦ Κώδικος τῶν ἀρχαίων τῆς Ἡρακλείας, ἀνήγειρεν ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ἁγίου τὸν ἀξιοθαύμαστον, ὡς πρὸς τὴν χαλεπότητα τῶν χρόνων ἐκεῖνων, τοῦτον Ναόν μετὰ τοῦ ἐν τῷ δεξιῷ τούτου χορῷ παρεκκλησίου τοῦ Ἁγίου Νικολάου ὡς φαίνεται εἰς μνημόσυνον αἰώνιον, ὡς καὶ τὴν παρ' αὐτῷ Μητρόπολιν μὴ ὑπάρχουσαν πρότερον.

Ἄλλὰ μήπως ὁ λαμπρὸς ἐκεῖνος ἀνὴρ ταῦτα μόνον ἠρκέσθη; Ἄλλα τε πολλὰ ἔπραξεν εἰς τὴν ἐπαρχίαν λυσιτελεῖν καὶ ὠφέλιμα, καὶ δὴ καὶ τὴν ἐν παιδεστῷ λαμπρὰν καὶ περιφανῇ ἐκείνην Μητρόπολιν μοναδικὴν οὖσαν καθ' ὅλην τὴν Ὀθωμανικὴν ἐπικράτειαν κατὰ τε τὸ μεγαλεῖον καὶ τὴν κομψότητα τῆς οἰκοδομῆς, τῆς ὁποίας πρὸ εἰκοσιπέντε ἐτῶν πυρποληθείσης μετὰ τῆς παρ' αὐτῇ

Μητροπολιτικῆς Ἐκκλησίας, τὸ γήπεδον διατελεῖ ἄνευ τινὸς οἰουδὴποτε περιφραγμοῦ πρὸς ἀποκλεισμόν τοῦλάχιστον τῶν ἐν αὐτῷ ἀκωλύτως νερομένων ζώων καὶ Θεῷ Κύριε φυλακὴν τοῖς στόμασιν ἡμῶν! τοὺς τόπους τῆς Ἀγίας Τραπεζῆς καὶ τῆς Ἱερᾶς Προθέσεως μαινόντων !!! Ποῦ ἦς ἀείμνηστε Γεράσιμε, ὅπως ἴδης ποῦ κατήντησαν τὰ ἀγαθὰ σου ἔργα, καὶ μάθης εἰς ὅποιαν ἀθλιότητα εὐρίσκονται τὰ Πνευματικὰ Τέκνα σου, ὑπὲρ ὧν Σὺ τὴν ψυχὴν σου ἐτίθης προασπίδων κατὰ παντὸς ἐναντίου καὶ περιθάλπων πατρικῶς ὡς καλὸς Ποιμὴν κατὰ τὸ τοῦ Χριστοῦ Εὐαγγέλιον.

Τὸν ἀοιδίμον Γεράσιμον διὰ γῆρας παραιτηθέντα διεδέχθη εἰς τὴν Ἡράκλειαν ὁ ἀντίστοιχός ἐπίσκοπος Μετρῶν Μεθόδιος τοῖς ἔκτοσι βαλόντας ἀπαρχαίους τοῦ περιόδοιτου θεῖου τοῦ καθ' ὅλην τὴν Ἀρχιερατικὴν εἰς τὴν ἐπαρχίαν του Κυριαρχίαν του, καὶ εἴτι ἔμεινεν ἑλλειπὴς τῶν ἀπὸ τὸν προκατόχον του ἀναπληρώσας· (σῶζεται ἀκόμη μία βρύσις εἰς Ῥαιδεστόν φέρουσα τὰ ἀρχικά γράμματα τοῦ ὀνόματός του ΗΡ.ΜΕΘ.) καὶ πολλὰ εἰς τὴν ἐπαρχίαν καλὰ διαπραξάμενος ἀπασαν, ἐξαιρέτως δὲ εἰς τὴν πατρίδα μας. Ὅτε δὲ διὰ τὸ γῆρας αὐτοῦ Ἱερῶν χρεῶν καὶ καθηκόντων, τότε παρητήθη ὡς ἀνὴρ εὐσυνείδητος καὶ τὸν Θεὸν φοβούμενος καὶ μὴ προχωρῶν ὑπὲρ τὰ ἐσκαρμένα.

Τὸν μακαρίτην μεθόδιον διεδέχθη ἀπὸ ἐπίσκοπος Μυριοφύτου ὁ ἀνεψίος αὐτοῦ Μελέτιος. Ὡ! ὁ ἀείμνηστος ἐκεῖνος οὐχὶ μόνον τοὺς αὐτοὺς ἐξηκολούθησεν εἰς τὴν ἐπαρχίαν τρόπους τῶν ἀοιδίμων συγγενικῶν προκατόχων ἀλόβητα διατηρήσας ὅσα ἐκεῖνοι ἐδημιούργησαν καὶ ἐσύστησαν, ἀλλὰ καὶ πολλῷ τῷ μέτρῳ ἐπεξέτεινε τὸν ζῆλον καὶ τὴν φιλοτιμίαν του πρὸς ἐπαύξησιν τῶν πρὸς τοὺς

Χριστιανούς του εύεργετημάτων καί κατ'ἐξαίρεσιν τὴν ταπεινὴν Πατρίδα μας, ἀπαλλάξας τοὺς ἐν αὐτῇ Χριστιανούς ἀπὸ τῶν διαφορῶν ἀδικήμασι καταπιεζόντων αὐτοὺς τυραννίσκων διὰ τῆς ἀπελευθερώσεως τοῦ Χριστιανικοῦ τῆς Ἡρακλείας Μ ε ρ ᾱ παρὰ τῶν ἀδίκως κατακρατούντων αὐτῶν, Ἡρακλινῶν τε καί περιοίκων Ὀθωμανῶν, καί τῆς ἐξαγορᾶς τοῦ ἐντός τοῦ ἰσθμοῦ τριφυλικίου Καντάρ ἐμινί ἐπωνυμουμένου παρὰ τοῦ τοῖς Χριστιανοῖς ἐπιβλαβεστάτου Χ α μ α μ ο δ ζ ῆ Μ ε χ μ ε τ η διὰ τοῦ τῆς ἡμέρας ἰσχυροῦ ὁμοεθνοῦς μας μακαρίτου ὅτι Κ ᾱ λ φ α, οὗ εἰς ὄνομα ἐξεδόθησαν καί τὰ ἐπὶ τοῦ Χ ο δ ζ ῆ ε τ ι α (σώζονται καί ταῦτα) καί καταδιώξας αὐτὸν μέχρις ὑπερβολῆς, καί λυτρώσας οὕτω τοὺς Χριστιανούς ἐκ τῆς καταδυναστείας αὐτοῦ τε καὶ τῶν λοιπῶν οἵτινες τότε μόνον ἐγγράφοντι εἰς βασιλίδες προσκυνημένοι τῆς Βασιλείας, οὐχὶ δὲ εἰσάγεισθαι καὶ δοῦλοι σοῦ τυχόντος Ὀθωμανοῦ, ὥς τοὺς μετήρχοντο πρότερον, καί εὖρον ἀνέσιν τινὰ καί ἀνάπαυσιν ἀνθρωπίνην, τῆς ὁποίας ἐν ἀγοίᾳ διετέλουν ἕως τότε.

Τὴν ἐν Ἡρακλείᾳ παρὰ τοῦ ἀειμνήστου Γερασίου ἀνεγερθεῖσαν Μητρόπολιν ἐπισκευάσας ἐπεξέτινε καί ἐπρόσθεσεν εἰς αὐτὴν τὰς πρὸς ἀνατολὰς ἀνωγέους οἰκοδομὰς καί λοιπὰς. Τὴν ἐν Ραιδεστίᾳ Μητρόπολιν παλαιωθεῖσαν ἐκ τῆς πολυκαιρίας καί οἶον ἐτοιμὸν ῥοπὸν καταστᾶσαν ἐπεσκεύασεν εἰς βαθμὸν σχεδὸν ἀνακαινίσεως, ὥστε οἱ κατὰ πρώτην βλέποντες αὐτὴν (ἐπιγῶσι πολλοὶ σήμερον τοιοῦτοι, ἐν οἷς καί ἡ Α.Σ. ὁ περιδοξὸς καί πολυτάλαντος ἡμῶν Μητροπολίτης Κύριος Κύριος Πανάρετος) ὥς νεόδητον ὑπελάμβανον. Εἰς δὲ Κεσσάνην τοιαύτην μὴ ὑπάρχουσαν πρότερον, νεόδητον ἔκτισε Μητρόπολιν ἐντός τοῦ τῆς ἐκκλησίας περιβάλλου, καί ταύτης

νεοδημήτου διὰ τῆς φροντίδος ἐπιμελείας καὶ προστασίας του .
'Οσας δὲ ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τῆς 'Αρχιερατείας αὐτοῦ εἰς τὴν ἐπαρχίαν 'Ηρακλείας νέας ἐκ βάρων 'Εκκλησίας ἕως αὐτὰ τολμῶμεν εἰπεῖν τζιφτλίκια τῇ μεσιτείᾳ του καὶ προστασίᾳ ἀνήγειρεν (ὁ θέλων δύναται ἰδίῳις ὀφθαλμοῖς νὰ πληροφορηθῇ) καὶ παλαιὰς ἐπεσκεύασεν, οὐδ' ἐπαριθμῆσαι δυνάμεθα.

Εἰς Μυριόφυτον τὴν πρώτην αὐτοῦ ἐπαρχίαν, Σχολὴν ἐσύστησεν 'Ελληνικὴν προικίσα, αὐτὴν καὶ μὲ γρόσια τοῦ τότε καιροῦ 25.000, μὲ καθηγητὴν τὸν λαμπρὸν ἐκεῖνον Ματθαῖον τὸν ἐκ Γανωχωρῶν τὸν παλαιὸν. 'Ὁσαύτως καὶ εἰς τὴν ἐν Ραιδεστῷ 'Ελληνικὴν Σχολὴν ἀφ' ἑώρασε 17.500 γρόσια, καὶ ποῦ νὰ ἐνδυσμηθῶμεν καὶ νὰ ἐπαριθμῶμεν τὰ ὅσα ἐπράξαν ὁ ἀειμνηστὸς ἐκεῖνος ὄντως διάδοχος τῶν 'Αποστόλων 'Αντρέου καὶ 'Απελλοῦς (ἀπὸ τότε ἔμειναν καὶ οἱ Δοκμάδες ὡς ἔθιμον τῆς Πατρίδος τῶν Λαίρου) κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἀρχιερατείας του εἰς τὴν ἀπέραντον ταύτην ἐπαρχίαν πολλὰ καὶ καλά;

Καὶ τὸν ἀοιδίμον Μελέτιον διὰ γῆρας παραιτηθέντα, (περίεργον! τρεῖς κατὰ συνέχειαν ἐνδοξοὶ Μητροπολιταὶ 'Ηρακλείας εἰς ἀπραξίαν διὰ γῆρας καταντήσαντες τῶν Κανονικῶν αὐτῶν 'Αρχιερατικῶν χρεῶν καὶ καθηκόντων, καὶ μὴ δυνάμενοι νὰ ἐκκληρώσωσι τὰ τῆς ἱερᾶς αὐτῶν ἀποστολῆς παρητήθησαν) διεδέξατο ὁ ἀνεψιὸς αὐτοῦ καὶ Πρωτοσύγγελλος μακαρίτης 'Ιγνάτιος ἐπὶ τῆς 'Ελληνικῆς ἐπαναστάσεως, οὐδενὸς τῶν ἐνδόξων αὐτοῦ συγγενικῶν προκατόχων κατὰ τὰ πρὸς τὴν ἐπαρχίαν ταύτην αἰσθήματα ἀπολειπόμενος, καὶ μ' ὅλην τὴν τοῦ καιροῦ χαλεπότητα δὲν ἐφάνη κατώτερος αὐτῶν κατὰ τὸν ζῆλον καὶ τὴν πρόθεσιν εἰς τὴν ἐξάσκησιν τῶν πρὸς τοὺς

Χριστιανούς του κοιμειναρχικῶν καὶ Ἀρχιερατικῶν εὐεργατημάτων
προστατῶν αὐτοὺς κατὰ τῶν προτιθεμένων ἀδικῆσαι καὶ κακῶσαι,
καὶ προασπίζων τὴν δίκαιάν των παντοιοτρόπως· καὶ πόσον δύσκολος
ἦν τότε ἡ τοιαύτη ὑπεράσπις ἀπὸ τῶν ἐπιβουλευόντων ζωὴν, τιμὴν,
καὶ ἰδιοκτησίαν βασιαδικὴν καὶ μέλιστα Ρωμαϊκὴν! καὶ μ' ὅλα ταῦτα
τὰ δὲν μετὰ κατημέλει μῆτε μῶς ἔβριδε καιρὸν καὶ αἰτίαν παραπο-
νου. Ἀλλ' οὔτε καὶ εἰς τὴν οἰκονομικὴν εὐπρέπειαν ἔβαινεν ὀπί-
σω τῶν πρὸ αὐτοῦ· οὐδεύονται καὶ τοῦτου τῆς φιλοκαλίας δείγματα
παρ' ἡμῶν διὰφορα. Ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν κήρον τῆς ἐν Παιδεστοῦ Μη-
τροπόλεως τὸ τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τερπνὸν περίπτερον (κίος-
κι) μὲν τὸ ὑπὸ τὴν καλλιγραφίαν ἀπὸ ἀσπιδόχροντος χαρτοῦ ἀνακαινισθέν-
τος καὶ καλλιμαρμένον, τὸ δὲ ὑπὸ τὴν ἐκκαθάρισιν ἀπὸ τῶν ἁγίων τοῦ
τοῦ· οὐδὲ τὸ ἐκκαθαριστὴν καὶ ἀπὸ ἐκπαιδευτικῆς διέφυγον τὴν προσο-
χὴν τοῦ τῆς Ἑλληνικῆς τῆς Παιδεστοῦ εὐρὺν εἰς παραλυσίαν
διὰ τὴν δεινότητά τοῦ καιροῦ, παρεληφθέντα δὲ παρὰ τοῦ ἀσπιδόχρου
θεῖου τοῦ ἀσπιδόχρου αὐτῇ χρήματα, ἀνεδίδετο τὴν ἐκκαθάρισιν
αὐτῶν διδράμοις καὶ τεκτοποιήσιν, μετέφερον εἰς αὐτὴν καθηγητὴν
ἐκ τῆς ριψοφύτου τὸν ἐν τῇ νεανικῇ αὐτοῦ ἡλικίᾳ χρηματίζοντα δι-
δασκαλὸν τοῦ μακαρίτην Ἰωάννην Λεοντόπουλον διδασκῶν ἐπὶ παι-
δείᾳ ὡς μαθητὴν τελεθῶσαντο τοῦ ἀνωτέρου ματθαίου, καὶ ἐπὶ
πολλὰ ἔτη πᾶν εὐσεβῶς μετελθόντα τὸ διδασκαλικὸν ἐπάγγελμα.

Ἀποθανόντος δὲ τοῦ μακαρίτου Ἰγνατίου (ἔδωκε παύει ἡ ἀλη-
θοδοξική σειρά τῶν ὑπὸ Γενναδίου Ἡσακίου ἀρχόντων) διεδέ-
ξατο αὐτὸν καὶ ἑπόμενον αἰτήσιν τῆς ἐπαρχίας ἀπόσης εἰς τὴν
Ἡράκλειαν ὁ μακαρίτης Διονύσιος ἀπὸ ἐπίσκοπος Τυρουλλο-

ης εἰς ἣν ἐγκατέστη τοιοῦτος ἀπὸ ἐπίτροπος τοῦ μακαρίτου Με-
λειῦ εἰς τὴν πατρίδα μας μετατεθείς ἀπὸ Καλλιπόλεως, ὅπου
ἐπὶ ἱκανὰ ἔτη ἐχρημάτισεν Ἀρχιδιάκονος τοῦ Ἐπισκόπου Καλλι-
ουπόλεως καὶ γέροντός του, καθὼς τρόφιμος αὐτοῦ καὶ παρὰ τοῦ
Ἰδίου χειροτονηθείς Διάκονος.

Καὶ αὐτὸς δὲ ὁ μακαρίτης ποιμένας ἐπὶ δεκαοκταετρίαν ὅλην
τὴν ἐπαρχίαν μας, τὰ αὐτὰ τοῖς διαληφθεῖσι προκατόχοις αὐτοῦ
διετήρησεν εἰς τὴν Ἡρακλείαν αἰσθήματα καθὼς δημιουργήμα καὶ
ἀνδότημα αὐτῆς τῆς Ἡρακλείας ἀπὸ τῆς ἀρχῆς, καὶ δὲν ἔλειψε πε-
ριστάσεως καλοῦσης νὰ πρὸς διὰ τὴν ἐπαρχίαν καὶ τοὺς ἐν αὐτῇ
Χριστιανοὺς πᾶν ὃ, τι καλὸν αὐτῇ μετὰ τοῦ ποιμνίου ἀπεκδέχεται
κατὰ ποιμένας καλὰ καὶ γνηστὰ πνευματικὰ Πατέρες, καὶ ἐξελί-
ται ἀπὸ τῆς δυνάμεως καὶ ἐνδοκίας αὐτοῦ, καθὼς καὶ τὴν ἐν Ἡρα-
κλείᾳ Ἐκκλησίαν τοῦ Ἁγίου Γεωργίου καὶ τὴν ἐν αὐτῇ Μητροπόλιν
τῇ συνδρομῇ καὶ συμπράξει τῶν Χριστιανῶν διὰ τῆς Κυβερνητικῆς
ἀδελφας ἐν ὀνόματι πάλιν αὐτῶν (ἔχομεν καὶ τοῦ ὑψηλοῦ τούτου ὀ-
ρισμοῦ τὸ κᾶθι ἀνὰ χεῖρας ἐκ τῶν ἀρχαίων λαβόντες) ἀνεκαίνισε
μέ αὐξήσεις καὶ προσθήκας.

Ἄλλ' εἰς τί ἡ τοσαύτη καὶ τοσαύτη παρέκβασις αὐτῇ; καὶ τίς
ὁ ἐπὶ τούτῳ σκοπός; οὐδὲν τούτου ἀπλούστερον. Τοιοῦτοι καὶ τηλι-
κοῦτοι ὄντες περὶ τὴν Πατρίδα μας καθ' ὅλην τὴν ἐπαρχίαν οἱ δια-
ληφθέντες γεραροὶ καὶ ἀειδίμοι Γέροντες οἱ Μητροπολίται οὗτοι
Ἡρακλείας οἱ ὑπὲρ τὰ ἑκατὸν πεντήκοντα ἔτη ποιμνάναντες αὐτὴν ἀ-
ξιοπρεπῶς ὅχι μόνον δὲν ἔδωκαν καιρὸν καὶ αἵτιαν εἰς τοὺς Πατε-
ρας, πάππους, καὶ προγόνους ἡμῶν τε καὶ αὐτῶν ὅπως δυσαρεστηθῶσι

βιδτι ἡ τῆς Ἐκκλησίας μας διεύθυνσις ἐγένετο παρ' αὐτῶν κατ' δι' αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ τὰς ἡμέρας ἐπὶ τοῦτο βλέποντες ὅτι ὅσα ἐπορίζοντο ἐξ αὐτῆς εἰσοδήματα ἐξοδεύοντο γενναίως εἰς τὴν ἀρμόζουσαν εὐπρέπειαν αὐτῆς, τὴν ἀξιοπρεπῆ διατήρησιν καὶ οἰκονομίαν τῆς Μητροπόλεως, καὶ τὴν ὄντως πατρικὴν αὐτῶν κηδεμονίαν καὶ παντοειδῆ προστασίαν καὶ πρόβαλιν τῶν χριστιανῶν των, ὑπὲρ τῶν ὁποίων πολλὰς ἐδαπάνων καὶ ἐκ τῶν ἰδ' ὧν, ὥς μὴ ἐπαρκούντων κατὰ τὰς περιστάσεις μόνον τῶν εἰσοδημάτων τῆς Ἐκκλησίας. -

Ἰδοὺ ὁ λόγος καὶ ἡ ἀλήθεια δι' ἣν ἐκυβερνᾷτο καὶ διου-
νόνητο ἡ Ἐκκλησία μας αὐτὴ παρὰ τῶν φειμνήστων, οὐχὶ δὲ τὰ σή-
μερινον προβαλλόμενα ἐπιχειρήματα, ὅτι ἀπὸ τῆς ἀδελφῆ ἡμετέρας
Μοναστηρίου καὶ ὅτι ἀπὸ τῆς ἀναστάσεως τοῦ Χριστιανισμοῦ ὑπῆρ-
ξε καὶ εἶναι κατὰ τὴν τῶν ἡγετοῦν τῶν Ἑρακλείας. Ὡς πόσον μέγα
καὶ ἀνευθρόστον ψεῦδος! πόσον γελοῖον ἐφευρέσεις! ὄνομα χω-
ρὶς χωρίον!

Ἄλλ' ὅτε μετὰ τὴν ἀποβίωσιν καὶ τοῦ τελευταίου ἐμάθομεν ὅ-
τι διὰ ψήφων κανονικῶν ὤρισθη ὅπως ἐπικαθήσῃ εἰς τὸν περικλεῆ
τοῦ Ἀπελλοῦς θρόνον ὁ περίπυστος πρῶτος τερνόβου Κύριος Κύριος
Πανάρτεος ὁ εὐκλεῖς ὑπὲρ εἰκοσθεῖσαν ἤδη ποιμεναρχῶν τὸν τῆς
ἐνδόξου Ἑρακλείας Χριστιανικὸν λαόν, μαντεύσαντες τὸ φίδι ὅπερ
ἐμελλε βᾶ μᾶς φάγη διότι ἐγνωρίζομεν τὰ εἰς τὸν Τούρνοβον δια-
τρέξαντα (οἱ βάνασοι καὶ ἀγέρωχοι ἐκεῖνοι Βούλγαροι εὐρέθησαν
εὐαισθητότεροι καὶ φιλοτιμώτεροι ἄλλων· ἑαυτοὺς φρονούντων εἶναι
τῷ, καὶ μὴ ἀνεχθέντες τὴν ἀπληστίαν καὶ ὑπερηγορίαν τοῦ ἡγέρε-

σαν, καὶ μετὰ ἐν καὶ ἡμῖσι μόλις ἔτος τῆς εἰς τὴν ἐπαρχίαν ἐκεί-
νην ἐγκαταστάσεως του, τὸν ἔδωκαν τὰ παπούτσια εἰς τὸ χεῖρ καὶ
τὸν ἔστειλαν ἀπ' ἐκεῖ ὅπου ἦλθεν, ὅπου περιφερόμενος ἐπὶ δεκαε-
τίαν μὲ τὸ Πρῶτον Τορνόβου εἰς τὴν ράχην, ἐπεκάθισε τέλος κρῖμα
σιν οἷς οἶδε Κύριος ἐπὶ τὸν τράχηλον ἡμῶν) συνήλθομεν καὶ συσ-
κεφθέντες συνεκροτήσαμεν ἀπὸ κοινοῦ ἀναφορὰν πρὸς τὴν κοινὴν
ἀπάντων τῶν ὁρθόδοξων χριστιανῶν Μητέρα καὶ εὐεργέτιδα Ἀγιώ-
τάτην τοῦ Χριστοῦ Μεγάλην Ἐκκλησίαν καὶ προσήλθομεν τῇ Ἱερᾷ
αὐτῆς ὑποκοδῶ ἐπικαλούμενοι τὴν εὐθυδικίαν καὶ τὸ ἔλεος αὐ-
τῆς εἰς τὴν διὰ τῆς ἀντιμετώπισης αὐτῆς ἐπινεύσεως ἀπαλλαγὴν ἀπὸ
τῶν τοῦ Μητροπολίτου χρεῶν, καὶ ἀπιστροφὴν εἰς ἡμᾶς τῆς ἐπιτο-
κίου ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ μας καὶ ἐπὶ τοῖς ὅποις τὰς πόλεις συνοικίας
χώρας καὶ χωρία αἱ ἐκκλησίαι διατελοῦσιν οὖσαι ἐθνικαί, κυβερ-
νώμεναι δὲ καὶ διευθυνόμεναι παρὰ τῶν τοῦ ἔθνους ἐπιτρόπων,
οὐχὶ δὲ μονοπωλεῖτον χρηματοῦσαι τῶν πολυχρύσων Ἀρχιερέων· ἄλλ'
ἢ Α. Ἀγιότης ἄλλως ἠύδωκε, καὶ οὐ μόνον ἔδωκεν εἰς τὰ δικαιο-
λογήματά μας ἀκρόασιν ἀλλὰ καὶ τὴν σεβαστὴν κυβέρνησιν ἐπεισεν
ὅτι ἡ Ἐκκλησία μας αὕτη ἐστὶ Μοναστήριον, κατοικίας οὔσης ἀπὸ
τῆς ἀρχῆς τοῦ χριστιανισμοῦ τῶν Μητροπολιτῶν Ἡρακλείας τῆς
παρ' αὐτῇ Μητροπολιτικῇ οἰκοδομῆς.

Ἐνταῦθα γενόμενοι τοῦ λόγου λαμβάνομεν τὴν τιμὴν νὰ παρα-
τηρήσωμεν τὴν ἀκρίβειαν τῶν ἐνοστάσεων τούτων καὶ νὰ ἐρωτήσωμεν
τὸ ἰδανικόν τοῦτο Μοναστήριον πότε συνέστη; παρὰ τίνας; καὶ ἐπὶ
τίνι κλήσει; Σταυροπήγιον εἶναι ἢ ἐνοριακόν; ἔχει κτητορικά, κώ-
δικας, τυπικόν, κανονισμόν, καὶ λοιπά; φαίνεται ποῦτος ὁ ἰδρυτὴς

αὐτοῦ; ποῖος ὁ προκατάρχας τούτου ἡγούμενος καὶ ἐφεξῆς; διότι
ἄνευ τῶν τοιούτων, μοναστήριον δέν δύναται νά ὑπάρῃ· ὅποιαι
καὶ ὁπόσαι αἱ γαῖαι του, καὶ πόθεν προελθοῦσαι; καθότι αἱ σήμερον
Μοναστηριακαὶ ἐπωνυμούνται, εἰς προΐόντα μεταγενέστερα μόλις
ένα ἀριθμοῦντα αἰῶνα, καὶ αὗται ἀφιερώθησαν παρὰ τοῦ μὲν καὶ τοῦ
δέ εἰς τὴν Μητροπόλιν, χάριν τῆς πρὸς τοὺς ἀοιδίμους ἐκείνους
εὐλαβείας καὶ ἀφοσιώσεως τῶν χριστιανῶν, διότι ἔβλεπον τὸν ζῆ-
λον καὶ τὴν ἐπιμέλειαν των πρὸς τὴν καλὴν διατήρησιν τῆς ἐκκλη-
σίας τοῦ τόπου, καὶ τὴν ἀξιοπρεπῆ συντήρησιν αὐτῆς τε καὶ τῆς
Μητροπόλεως. Αἱ δὲ περιουσίαι μετετέθησαν ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τοῦ
ἀοιδίμου Μελετίου ἐκ τῶν τοῦ αυτοκρατορικοῦ γαιῶν, ὄντος τότε ἰδι-
οκτησίας τοῦ ἐκ' ὀνόματι τοῦ ἁγίου Νικολάου τ. μακροῦ ἢ μακρο-
βαλῆς, καὶ ἐκουσίᾳ βουλήσιν παραχωρήσαντος αὐτὰς ἄνευ συζητήσεως
διότι ἐπεθύμει προθύμως τὴν ἐκπαύσειν τῆς Μητροπόλεως.

Εἰς τὴν πατρίδα μας ὡς προαναφέρθη, σώζεται πρὸς τὸ νότιον
μέρος ἐπὶ τοῦ λόφου ὁ ἡμίσηρμος ναὸς τῶν Ἀποστόλων Βυζαντινῆς
κατασκευῆς μετὰ τῶν περὶ αὐτὸν, μετὰ τὴν ἐπωνυμίαν Παλαιὰ Μητροπό-
λις, ἥ δ' ἐπωνυμία αὕτη ἀναφέρεται οὐχὶ εἰς τὸν ναόν, ἀλλ' εἰς τὰς
πέριξ οἰκοδομὰς ὅπου εἶναι Μητροπολις, τῆς ὁποίας σώζεται εἰσέτι
ὁ κήπος καλλιεργημένος μετὰ ἐλαιῶνα καὶ λοιπὰ, ἥ δὲ σημερινὴ ἐκκλη-
σία μετὰ τῆς παρ' αὐτῇ Μητροπόλεως μόλις ἀρθόμετ' ἔτη ἑκατὸν τεσ-
σαράκοντα ἀπὸ τοῦ ἁγιωτάτου Γερασίου τοῦ πρώτου αὐτῆς ἰδρυτοῦ
ἐκ' ὀνόματι τοῦ ἁγίου Γεωργίου ἐκκλησιᾶσιον οὔσαν πρότερον τοῦ
ἁγίου Νικολάου. Ὁ δὲ ἅγιος μεγαλομάρτυς τοῦ Χριστοῦ Γεώργιος
ὁ τροπαιοφόρος ἐμαρτύρησεν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ τῶν

τυράννων τριακασίους τόσους χρόνους μετά Χριστόν. Πῶς λοιπὸν ὁ ἐπ' ὄνοματι αὐτοῦ μεταγενέστερος οὗτος ναὸς ἐστὶν εἰς ὄνομα τοῦ Μοναστηρίου; καὶ πῶς τὸ τοιοῦτον ὑπῆρχε Μητροπόλις καὶ κατοικία τῶν Ἀρχιερέων Ἡρακλείας ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ χριστιανισμοῦ; ἂν αὐτὰ συμβιβάζονται, κρινάτωσαν οἱ ἔχοντες συνείδησιν.

Ἐάν ὁ διαφιλονεικούμενος οὗτος ἱερός ναὸς ὁ ἐπ' ὄνοματι τιμώμενος τοῦ Ἁγίου Γεωργίου ἦν ἀνέκαθεν Μοναστήριον, ἐχρημάτισε δὲ ἀπὸ τῆς μορφώσεως τοῦ Χριστιανισμοῦ κατάλυμα τῶν Μητροπολιτῶν Ἡρακλείας καὶ κατήκουν ἐν αὐτῷ ὁ, τε ἐνδοξος Ἀπελλῆς καὶ οἱ μετ' αὐτόν, καὶ ἡ ἐπαρχία, ἐν οἷς ὑπῆρξαν πολλοὶ διακεκριμένοι Ἀρχιερεῖς (ὁ θέλων νὰ πληροφορηθῇ τοῦτο, ὁ ἀναγνώστης τῆν ἐκκλησιαστικὴν ἱστορίαν) ἐκ δὲ τῆς καὶ ἀγιοσύνης, καὶ κάτοχοι τῆς τε ἐκκλησιαστικῆς καὶ τῆς θύραθεν σοφίας· πῶς ὕστερον εὗρεθῇ μέγιστον καὶ ἰσχυρὸν ἐκκλησιάζιον τοῦ Ἁγίου Νικολάου; πῶς δὲ ἡ κατ' αὐτὸ Μητροπόλις (ἡ μέχρι τοῦδε σωζομένη μὲ τὴν ἐπωνυμίαν Π α λ α ι ᾶ Μ η τ ρ ο π ο λ ι ς) μετὰ τῶν περὶ αὐτὴν κεῖται εἰς τὸ νότιον μέρος τοῦ ἱεροῦ; ἂν δὲ τὸ πρῶγμα εἶχεν οὕτως ἀληθῶς ὡς διὰ τοῦ Τακριβίου ἀνφέρθη εἰς τὴν Κυβέρνησιν, πῶς ὁ φεῖρμητος ἐκεῖνος Γερμανισμὸς εἰς τὴν ἀνέγερσιν τοῦ ναοῦ τούτου ἐζήτησε τὴν ἐκδοσὶν τοῦ ἐπὶ τούτῳ ὑψηλοῦ ὀρισμοῦ ἐν ὀνόματι τῶν χριστιανῶν κατοίκων τῆς Ἡρακλείας ὡς περὶ ἐκκλησίας αὐτῶν ἐπιτοπίου, οὐχὶ δὲ ἐν ὀνόματι αὐτοῦ ὡς περὶ Μοναστηρίου ἀνεξαρτήτου ἀπὸ τοῦ ἐντοπίου, ὅπως γίνεται εἰς πάντα τόπον κατὰ τοιαύτας περιστάσεις;

Ἐφοβήθημεν, εἰπώμεν, ἀκούσαντες τὸν διορισμὸν τῆς αὐτοῦ Σε-

βασμιότητος διὰ τὴν ἐπαρχίαν Ἡρακλείας, καὶ εἰς τὰς ἀνωτέρω
ἀναντιρρήτους ἀποδείξεις στηριζόμενοι ἀπητήσαμεν τὴν ἐπὶ τοῦ
τῆς ἐκκλησίας μας ἀντικειμένου χειραφέτησίν μας μηδὲν καλὸν
παρὰ τῆς Α. Σεβασμιότητος ἀπεκδεχομένου, καὶ δυστυχῶς οἱ φόβοι
καὶ αἱ ὑποψίαι μας ἐπληθύνοντο, καθότι εἰς τὸ ὑπὲρ εἰκοσαστῆς
εἰδωτόν καὶ τῆς ἐπαρχίας ταύτης κυριαρχεῖ οὐδεμίαν ἔχοντες
ν' ἀναμνησθῶμεν πρῶτον τῆς Α. Σεβασμιότητος ἐνδεικτικὴν ποιμενα-
ρχικοῦ καὶ πατρικῆς κηδεμονίας καὶ περιθάλψεως. Μήπως μεταξὺ
τῶν τόσων ἐτῶν ἠξιώθημεν ποτὲ ν' ἀκούσωμεν λόγον Θεοῦ καὶ δι-
δαχὴν (κατὰ τοὺς κανονισμοὺς) ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ Ἀμβωνος; μήπως
ἐλήφθη ἡ παραμικρὰ ἀποκρίσις τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ ἐν τῇ Πατρίδι
μας ἢ φιλανθρωπικοῦ κατὰ φύσιν τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ ἀπὸ τῶν ἀφ' ὧν ἀντὶ τῆς
ἐκκλησίας μας τοῦλάχιστον τῶν τοιαύτων ὡς ἀσημαντὰ δὲν τὰ συνη-
θίζει ἡ Σεβασμιότης τοῦ

Καὶ εἶναι μὲν ἀληθές, ὅτι τοιοῦτόν τι οὐδεμία πόλις κωμό-
πολις καὶ χώρα τῆς ἀπεράντου ταύτης ἐπαρχίας (πολλὰ χωρία οὐ-
δὲ τὸ ἱερὸν πρόσωπόν του ἠξιώθησαν ἰδεῖν, ἀλλὰ τὸ μαρτυροῦν ἀπὸ
τοῦ εἰσπρόκτορος του, τοὺς ὁποῖους συχνὰ βλέπουσιν ἐπισκεπτο-
μένους αὐτὰ μὲ ἔξοδα (κατὰ τοὺς κανονισμοὺς) τῶν χωρικῶν, καὶ
μέχρι τοῦ δέματος αὐτοῦ καίροντας) ἀπήλαυσε παρὰ τῆς Σεβασ-
μιότητος του. Ἀλλὰ αὐτὰ κἄν ἔχουσιν ἕκαστα τὰς ἐκκλησίας των
καὶ διεύθυνσιν αὐτῶν, ἐκ δὲ τῶν ἐκείνων εἰσοδημάτων δόσκων δη-
λονότι κηροπωλίσσεως καὶ λοιπῶν, ἀπὸ αὐτοῦ ἐκ συνθήκης καθισ-
τῶσι ἐφικτὰ μὲ προσθήκας εἴταν ἴδωσιν ὅτι τὸ φέρον αὐτῶν καταντᾷ
ἀνεπαρκές, ἐξοικονομοῦσι τὰ ἔξοδα τῶν ἐκπαιδευτικῶν καὶ φιλαν-

θρωπικῶν αὐτῶν καταστημάτων. Μόνον δὲ ἡμεῖς οἱ δύσμοιροι κα-
τοικοὶ τῆς Πολίχνης Ἑρακλείας κατεδικάσθημεν εἰς τὴν ἐξαί-
ρεσιν ταύτην.

Ὁ Κύριος γινώσκει πόσον βαρυγὰρ φέρομεν τὸν ἀποκλεισ-
μὸν ἐφ' ὅσον βλέπομεν τὴν γαστρονᾶ μας Σηληβρίαν καρτουμένην τὰ
εἰσοδήματα τοῦ ἐν αὐτῇ Ἱεροῦ τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου προσκυνή-
ματος, καὶ ὡς ἐκ τούτου ἐπανθεύοντα καὶ ἀκμάζοντα τὰ ἱερὰ καὶ ἐκ-
παιδευτικὰ καὶ φιλανθρωπικὰ αὐτῆς καταστήματα, τὴν δὲ τοπικὴν
ἐθνικὴν ὕμῶν ἐκκλησίαν κρατουμένην καὶ καταρχουμένην οὕτως ἀδελ-
πως καὶ παρὰ νόμους μετὰ τοσούτου τοῦ ἱεροῦ προσκυνήματος κατα-
χρήσεως, ἡμᾶς δ' αὐτοὺς εὖ ἰδόντας πάσης ἐν αὐτῇ μετοχῆς καὶ
ἀντιθέσεως ἀπὸ τῆς ἀρετῆς καὶ τῆς ἀφ' ἧς οἱ ἅγιοι καὶ ἅγιαι καὶ ἅγια
ἐκτελέσιν τῶν θρησκευτικῶν μας καὶ ἡμῶν προσερχόμεθα, εὐθαιρέως
τῶν τῆς Α. Σεβασμιότητος ἐπισκοπικῶν ἐξ' ἀνάγκης ὑφισταμένων,
διδότι δὲν δύναμεθα βέβαια καὶ νὰ μείνωμεν ἀβάπτιστοι, ἀστεφάνω-
τοι, ἀκοινωνήτοι, ἀκήδευτοι, ἀμνησθένευτοι καὶ λοιπὰ καὶ νὰ διατε-
λῶμεν ἀμέτοχοι τῶν χαρίτων καὶ τοῦ ἁγιασμοῦ τῆς ἐκκλησίας τοῦ
Χριστοῦ· ἀλλὰ τότε; τότε ἀργυρολογούμεθα πρὸς ἀπόλαυσιν τούτων
ὡς οἱ ἀγορασταὶ εἰς τὰ μονοπωλεῖα, ἐπειδὴ ἡ ἐκκλησία μας ἐπὶ τῶν
πανευκλεεστάτων ἡμερῶν τῆς Α. Σεβασμιότητος αὐτόχρημα καντήτησε
μονοπωλεῖον.

Ἄλλ' αὐτὸ καὶ τὸ μονοπωλεῖον διατηρεῖται διὰ τῆς ἀνηκούσης
εἰς τὰ ἱερὰ τεμένη ἀξιοπρεποῦς εὐκρεταίας; κολλούσε καὶ αὐτὴ
καὶ αὐτὰ τὰ ἀκούσματα λεγόμενα κανδήλια μένουσιν ἐσβεσμένα πρὸς
ἐξοικονόμησιν τοῦ ἐλαίου (τὸ ἐκ διαφόρων μερῶν εἰς τὸν ἅγιον

Γεώργιον προσφερόμενον, τό μὲν στέλλεται εἰς τὸ ἐν Κωνσταντι-
νουπόλει κονάκι, τό δὲ πωλεῖται καθὼς καὶ ὅλα τὰ λοιπὰ ἀναθη-
ματά, οἶον τεύροι, δαμάλεις, μόσχοι, πρόβατα, αἴγες, ἄρνια, καὶ
εἴτι ἕτερον ὡς καὶ τὰ ἀργυργυρᾶ, χρυσᾶ, ἐσθῆτες, καὶ λοιπὰ) Τὰ
δὲ τοῦ Ἱεροῦ ναοῦ κλειῖστα περικοσμοῦσι μέρη οἱ τῶν ἀρχανίων
ἱστοί· ποῦ καλαισθησία; ποῦ φιλοκαλία; ποῦ μικρὰ κἄν φροντίς
πρὸς ἀξιοπρεπῆ τοῦ ναοῦ διατήρησιν; Τὸ "ἀγιάσον Κύριε τοὺς ἀγα-
πῶντας τὴν εὐπρέπειαν τοῦ οἴκου σου" οὐδ' ἐπὶ καρδίαν των ἀναβαί-
νει. Τὸ πᾶν ἀργυρολογία καὶ οὐδὲν ἕτερον. Ἐάν δώσης τόσα γρό-
σια, ἐκτελεῖται ἡ βάπτισμα τὴν ὁποῖαν ἐπισπεύδεις, ἐάν τόσα, ὃ
γάμος τὸν ὁποῖον ἔχεις ἐπιτρέπον, ἐάν τόσα, κηδεύεται ὁ νεκρὸς σου,
ἐάν τόσα, γίνονται δεκτὰ εἰς τὴν ἐκκλησίαν τὰ διὰ τὸν ἀπελθόντα
κόλαρρά σου ἢ σὺ καὶ αὐτός, ἐάν τόσα μνημονεύεται ὁ νεκρὸς σου,
καὶ ταῦτα ἐν μετρητοῖς ἐπὶ χεῖρας, ἄλλως τε οὔτε ἡ ἐκκλησία σοί
ἀνοίγεται, οὔτε Ἱεροτελεσία τις γίνεται διὰ σέ ὅπου θέλεις πη-
γαίνει, εἶναι ἡ ἀπότομος λακωνικὴ ἀπάντησις τῶν ἐπιτρόπων τοῦ
Πνευματικοῦ μας Ποιμενάρχου, ὅταν προσέλθωμεν κρούοντες τὰς τῆς
Μητροπόλεως θύρας· καὶ ἐπικαλοῦμεθα τὸν ἁγιασμόν καὶ τὴν χάριν
τῆς Ἐκκλησίας, καὶ μόνον διὰ τῶν ἐν αὐθαιρεσίᾳ ἐπιναλλομένων
ἡμῖν καταμετρήσεων ἀξιούμεθα τῆς τοῦ Ἁγίου Πνεύματος δωρεᾶς.

Μετὰ παρέλευσιν τόσον ἐτῶν ἀπὸ τῆς πρώτης ἀποκρούσεως
παρὰ τῆς ἀγίας τοῦ Χριστοῦ ^{Μεγάλης} Ἐκκλησίας τῶν περὶ παραχωρήσεως πρὸς
ἡμᾶς τῆς ἐπιτοπίου μας ἐθνικῆς ἐκκλησίας παρακλητικῶν ἀπαιτή-
σεών μας ὅτι δῆθεν αὕτη ἦν καὶ ἔστι Μοναστήριον καὶ ἀπ' ἀρχῆς

τοῦ χριστιανισμοῦ ὑπῆρξε κατοικία τῶν Μητροπολιτῶν Ἡρακλείας, καὶ τρίτη ἤδη πρὸς ἀπόκρουσιν μᾶς προβάλλεται ἔνοτασις δικαιολογικὴ τοῦτου ἐστὶ ἡ συντήδεα τοῦς Κανονισμοῦς γενικὴ Συνέλευσις τὴν ἐπιτόκιδν μας ἐκκλησίαν καθά Μοναστήριον παρεχώρησεν εἰς τὸν Μητροπολίτην πρὸς ἀναπλήρωσιν τῆς ἐπιχορηγήσεως του νεμομένου τὰ εἰσοδήματα αὐτῆς οἷα νά δύναται νά ἐπαρκῇ εἰς τὰ ἀπολύτως ἀναγκαῖα ἐξοδὰ του ὡς πτωχός.

Λαμβάνομέν τὴν τόλμην νά ἐρωτήσωμεν: Ἡ συντακτικὴ ἐκείνη ἐθνικὴ Συνέλευσις ὁποῖον ἀποκείμενον εἶχε νά ψηφίσῃ τοιοῦτόν τι περὶ τῆς ἰδίας ἐπιτοκίδν μας ἐκκλησίας χωρὶς νά γνωρίζῃ ἐκ' ἀκριβεῖς τί εἶναι; Μοναστήριον ἀνεξαρτήτων ἢ τοπικὴ ἐθνικὴ ἐκκλησία τῶν Ἡρακλινῶν, ἀνευ τῆς εἰσοδήσεως καὶ τῶν εἰς ταῦτα ἐνταφισμένων ἄλλως τε ἡ Συνέλευσις τότε εἰς τοὺς Κανονισμοὺς συμπεριέλαβε καὶ τὴν Πανήγυριν τῆς Σηληβρίας εἰς ἀκολουθίαν τοῦ Μητροπολίτου, ἀλλ' οἱ Σηληβριανοὶ κρατοῦσι τὸ προσκύνημα ἐκεῖνο, καὶ διαθέτουσι τὰ εἰσοδήματά του εἰς ἐξηκονόμησιν καὶ διατήρησιν τῶν ἱερῶν ἐκκαϊ-δευτικῶν καὶ φιλανθρωπικῶν τῆς Πατρίδος τῶν καταστημάτων χωρὶς τῆς εἰς ταῦτα ἀναρίξεως τοῦ Ἀρχιερέως μὴ προσέχοντες εἰς τοὺς Κανονισμοὺς ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τοῦτου ὡς ἀκαταλλήλως οὐσίαντας, καθὼς παρετηρήθη καὶ εἰς ἄλλα πολλά, ἐφ' οἷς καὶ δὲν ἐφηρμόσθησαν ἐβδισφύροις κατ' ἄκασαν αὐτῶν τὴν διάληψιν, ἀλλὰ πολλοὶ τὰ μὲν παρέβησαν τὰ δὲ παρεβίβασαν καὶ πρῶτος ἡ αὐτοῦ Σεβασμιότης ὁ ἡμέτερος Κυριάρχης ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ του παρέβη καὶ κατεπάτησεν εἰς τὰ περισσώτερα τοὺς Κανονισμοὺς (ἡ Α. Σεβασμιότης μόνον ἐπὶ τοῦ κεφαλαίου τῆς ἐπιχορηγήσεως ἀπρὸς ἔχεται τῶν Κανονισμῶν καὶ οὐδε-

μιᾶς παραιτεῖται ἐνεργείας δι' ὅλων τῶν μέσων μέχρι τῆς ἐκδό-
σεως ὑψηλῶν ὁρισμῶν, πολλοὶ τῶν κατὰ τὴν Σεβασμιότητά του μου-
φλουζίδων καὶ πτωχῶν Ἀρχιερέων δὲν ἐπροχώρησαν μέχρις αὐτοῦ
τοῦ σημείου) πρὸς τὴν διὰ τῆς Διοικήσεως καταναγκαστικὴν εἰς-
πραξίν τῆς ὁρισθείσης Ἀρχιερατικῆς ἐπιχορηγήσεως παρὰ τῶν πει-
ναλέων καὶ παναθλίων πνευματικῶν αὐτοῦ τέκνων· κατὰ δὲ τὰ ἄλλα
τοὺς ποδοπατεῖ καὶ ἐξακολουθεῖ ἀσυστόλως σταχυολογῶν τὴν ἐπαρ-
χίαν κατὰ πρὸ τῶν Κανονισμῶν ἵσως δὲ καὶ μὲ προσθήκην ἐν πολλοῖς
(χάριν ἀργυρολογίας, διότι ἔχει χρεῖαν κολλῶν πρὸς ἀποπεράτωσιν
τῶν περὶ τὸ Ἀποστολικὸν Μέγαρον εἰσοδηματικῶν καταστημά-
των καὶ ἐπέκτασιν τῶν πρὸς τὴν θέρμια καὶ ἐν δέκῃ τὴν Οθωμανικὴν
λίαν ἀνατολισικῶν τῶν ἐπιχειρήσεων) πάντα κατὰ τοὺς ἀποσ-
ταλικούς καὶ συνοδικούς κανόνας) καὶ πρὸς ἀναπλήρωσιν τῶν ἑσῶν
εἰσέτι καθυστερεῖ πρὸς τὴν χρησιμοῦσιν δαπάνης χρηματικῆς καὶ τοι
πολυτάλαντος καὶ ὑπάρχοντος ἐν ᾧ καὶ κομπάζει σεμνυόμενος ὡς μό-
νος θυσσαυροῦ κάτοχος.

Ἀφ' οὗ λοιπὸν οἱ πολυθρή λῆτοι Κανονισμοὶ ἐν πολλοῖς ἐφά-
νησαν πλημμελεῖς καὶ ἀπεφάνθη ἡ ἀναθεώρησις καὶ μεταρρυθμίσις
αὐτῶν πρὸ καιροῦ, πρῶτος δι' αὐτοὺς καταπατεῖ καὶ παραβαίνει (
πῶς καὶ κατὰ τί; σιγὴν ἐπὶ τοῦ παρόντος τιμῶντες παρερχόμεθα) ἡ
αὐτοῦ Σεβασμιότης ὁ προσκυνητὸς ἡμῶν πνευματικὸς Κυριάρχης, πάν-
τη ἀπεβαίνει περιττὸν καὶ παράλογον τὸν ἐπιλαμβάνεται τὸ Ἱερὸν
Δικαστήριον ὡς ἀναντηρήτου ἐπιχειρήματος πρὸς ἀποκρουσιν αὐτοῦ
τοῦ ζητήματός μας τὸ ὅτι οἱ Κανονισμοὶ παρεχώρησαν τὸ περὶ οὗ
ὁ λόγος δικαίωμα εἰς τὸν Μητροπολίτην Ἡρακλείας πρὸς ἀναπλήρω-

σιν τῆς ἐπιχορηγήσεως του, ἐν ᾧ οὗτοι δὲν εἶναι σήμερον τοῦ-
λάχιστον ἐν πλήρει ἐνεργείᾳ, ἀλλὰ καὶ ἂν ἦσαν, δὲν ἡδύνατο οὐδὲν
κῦρος νὰ λάβωσιν εἰς τὴν προκείμενην ὑπόθεσιν ὡς ἐκτός τῆς
ἁρμοδιότητος των.

Καὶ μὴ ὑπολάβῃ τις ὅτι τὰῦτα πρὸς τὴν κοινὴν Μητέρα ἐγίω-
τάτην τοῦ Χριστοῦ Μεγάλῃν Ἐκκλησίᾳ περὶ τῶν παθημάτων μας
ἐκτραγωδοῦντες προτιθέμεθα ἵνα συσφημίσωμεν τὴν αὐτοῦ Σεβασ-
μιότηταν τὸν προσκυνητὸν ἡμῶν Κυριάρχην, ἀλαλεῖ ἡ Α. Σεβασμιότης,
χάρει εἰς τὰ περικοσμοῦντα αὐτὴν σπάνια πλεονεκτήματα ἐστὶ πα-
σίγνωστος. Οὐδόλως ἀλεγχέται τὴν ἡμετέρων δυσφημιῶν οὔτε χρεῖαν
ἔχει τῶν ἡμετέρων ἐπαίνων καὶ συντάσεων, καὶ ὅτι προήχθημεν εἰς
τοῦτο ἵνα διεκδικήσωμεν καὶ γινώσκωμεν τὴν ἐπ' αὐτῇ ὑπερτερύτητα ἡμετέρας
τῆς ἐπὶ τοσαῦτα ἐτη ἀναγκασμένης Ἐπαρχίας τῆς ἀγλαοῦς Ἡρα-
κλείας διὰ τὴν ἄκραν καὶ τὸ στυματικὸν αὐτῆς ὁλιγοῦσαν καὶ
ἀφηρησάν τοῦ πρὸς ὃν ἐναπισταθεῖ ἡ κοίμαντορίς αὐτῆς πνευματι-
κοῦ Ἀρχηγοῦ, τὴν μὲν διεύθυνσιν αὐτῆς ἀνατιθεμένου εἰς τινὰς
(τοὺς ἐπιτηδειοτέρους ἐννοεῖται καὶ ἱκανωτέρους εἰς ἐρεῦρεσιν
καινοφανεστέρων μέσων ἀργυρολογίας πρὸς τοὺς ἀρχαίους) τῶν κα-
τὰ τόπους Ἱερῶν τῶν Ἐκκλησιῶν διὰ νὰ μὴ ὑποχρεοῦται εἰς ἐ-
ξοδα ἐπιτρόπων καὶ ἂν ἱπροσώπων. Ὁ τὸν κοινὸν νοῦν ἔχων συμ-
περαίνει ὅποια ἐκ τούτων ἐπιτρόπων καὶ ἀντιπροσώπων ἐπιτυγ-
χύνεται προκοπὴ Ἐκκλησιαστικῇ ἠθικῇ καὶ Πολιτικῇ.

Μικρὸν ἴσως ἤθελεν ὑπάρχει τὸ δυστήχημα ἂν καὶ αὐτοὶ κἂν
οἱ ἐπιτροπεύοντες τὴν αὐτοῦ Σεβασμιότητε Ἱερεῖς ἑγγαμοὶ καὶ
Ἱεροδόναχοι εὐρίσκοντο μέτοχοι προσόντων Ἱερῶν καὶ ἀξιοσεβάσ-
των ἐφελκυσόντων εἰς αὐτοὺς τὴν εὐλάβειαν καὶ τὸ σῶμα τοῦ Λαοῦ.

Πολύ μακρὸν ἀπέχομεν τούτου! Ἀλλὰ καὶ τί πρέπει νὰ ἐλπίσῃ
τῆς ἀπὸ ἀνθρώπου πτωχεύσαντας ἐκ τοῦ ἐμπορίου (καὶ τί ἐμ-
πόριον!) καὶ τῆς βιομηχανίας μηδὲν ἔχοντας πόρον ζωῆς ἐνέ-
ρωθεν καὶ ἐν ἀμηχανίᾳ καταφυγόντας εἰς τὴν ἱερουσὺνην, οὐχί
δι' εὐλάβειαν, ἀλλὰ δι' ἀπολαυτὴν καὶ ἐπάρκειαν τῶν ὑλικῶν χρει-
ῶν! οἱ τοιοῦτοι καὶ τινες ἀκόμη ἐπ' αὐτοφάρῳ κλέπται καὶ ἄλλως
καταχρασταί γίνονται δεκτοί εἰς τὴν ἱερουσὺνην παρὰ τῆς αὐτοῦ
θεραπειστικῆς φθάνει μόνον κατὰ τὴν διὰ λίτρων ἐξαγορὰν, "Ω!
φρίξον ἥλεις! τῆς πνευματικῆς χάριτος νὰ συμβιβασθῶσιν αἱ συμ-
φανταί, καὶ ἡ χειροτονία τῶν ἀγίων Βιζύης πρὸς κέρυσιν ἐχειροτό-
νησε τοιοῦτους εἰς τὴν ἐπαρχίαν Ἡρακλείας τρεῖς τέσσαρες δου-
λῆνας καὶ χηρὰς μαρτυροῦντες τὸν ἀδύνατον ἡλικίαν ἡλικίαν ἀνάστα
ἡ ἐλλείψει ἡθικῆς καὶ πολιτικῆς τῶν τῆς ἐπαρχίας ἀερέων ἐξαι-
ρέσει δύο τριῶν τοῦ ἐκείνου καὶ τούτων προκατοχικῶν. Εἰς τοιού-
τους σήμερον εὐρίσκεται ἀναθεσπειμένη ἡ ψυχικὴ σωτηρία καὶ ἡ
προστασία τῶν δικαιωμάτων ἡθικῶς καὶ πολιτικῶς τῶν τῆς ἐπαρ-
χίας Χριστιανῶν ἐν ἐλλείψει ἀπ' αὐτῆς (καὶ πότε ὑπῆρξε παρῶν!)
τοῦ καλοῦ ποιμένου τοῦ πνευματικοῦ Πατρὸς τοῦ κανονισκοῦ Ἀρ-
χιερέως τοῦ μετ' ὅρκου φρικτοῦ ἐνώπιον Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων ἀναδε-
ξαμένου τὴν ψυχικὴν αὐτῶν σωτηρίαν, τοῦ ἐξάρχου πόλεως Θράκης
καὶ Μακεδονίας καὶ οὐχί μόνον Μητροπολίτου Ἡρακλείας, οὐτινος
πρὸς τὴν βίον καὶ τὴν πολιτείαν ἀφορῶντες θέλουσι μιμηθῇ τὰ ἔρ-
γα καὶ οἱ κατὰ τὰς ἀνωτέρω ἐπαρχίας Ἀρχιερεῖς πρὸς ἐκπλήρωσιν
τῆς ἐργῆς αὐτῶν ἀποστολῆς, καὶ τὰς πράξεις αὐτῶν ἀπόσας εἰς τοὺς
ἱεροὺς Κανόνας ἐφαρμόζοντες κατὰ παράδειγμα τοῦ προέδρου τῶν

ὑπερτίμων καὶ ἐξάρχου πάσης Θράκης καὶ Μακεδονίας.

Ἄλλὰ, πρὸς Θεοῦ τοῦ τὰ πάντα βλέποντος! Πρὸς ποῖον καὶ ὁποῖον τῆς Ἐκκλησίας συμφωνεῖ Κανόνα Ἀποστολικὸν Συνοδικὸν καὶ Πατερικὸν τό: Τὸν μὲν Ποιμένα καὶ ὁδηγὸν καὶ Κυβερνήτην τῆς ποιμνῆς διαμένειν ἐν Κωνσταντινουπόλει ὑπτιάζοντα καὶ ἐντροφῶντα τὰ ἐκ τοῦ ποιμνίου ἀγαθὰ, τὰ δὲ πρόβατα περιπλανώμενα ἐν τοῖς ὄρεσι κοιλάσιν ἄνευ τοῦ φυλάσσοντος ἐκτεθειμένα εἰς τῶν λύκων καὶ πονηρῶν θηρίων (καὶ δὲν περιστοιχούμεθα σήμερον εἰπερ ποτὲ ἀπὸ τῆ βορῶτερα καὶ ἰοβολώτερα;) τὴν διάκρισιν καὶ διαρπαγὴν; διὰ τί ἐν μὲν τῇ ἐπαρχίᾳ τὴν ὁποίαν καὶ ἴδωμεν ἀποκαλεῖ οἰκίαν (καὶ σύγγον) οὐδὲν οὐδαμοῦ φαίνεται ἔχοντος οἰκοδομῆς ὁποιασδήποτε τῆς αὐτοῦ Σεβασμιότητος πρὸς ἀνάγκησιν κἄν ὅτι ὑπῆρξεν αὐτῇ καὶ πνευματικῆς ἐκτελείας, ἐν δὲ Κωνσταντινουπόλει ὅθεν ἦν Κωνσταντινουπόλεως Ἀρχιεπίσκοπος κτελεῖ μᾶλλον καὶ ἀκαρέτια ἀφθόνωσ εἰς ταῦτα καταδαπανῶν τὰ ἀπὸ ἀναψιλῶς καρποῦται ἐκ τῆς ἐπαρχίας, εἰς ἣν τοσοῦτον γλίσχρος καὶ ἀνελευθέρως δίδκεται καὶ τὴν ὁποίαν τόσον ὀλιγόρως περιφρονεῖ, ὥστε διὰ μὲν τὰ ἐν αὐτῇ χρέη καὶ καθήκοντά του ἀποφαίνεται ὅτι εἶναι ἐκτός τοῦ νόμου, διὰ γῆρας βέβαια (καὶ διὰ τί δὲν πράττει ὡς οἱ νόμοι διακελεύονται ἐν ᾧ πολλοὺς ἔχει προκατόχους τοῦ πρὸς παράδειγμα;) καὶ ἐμπάθειαν, διὰ δὲ τὰ νομιζόμενα δικαιώματά του ἐγκολποῦται πάνυ ἐρρωμένως πάντων τῶν εἰς τοῦτο καταλλήλων διαταγμάτων τῆς πολιτείας πᾶν δὲ ἕτερον αἶσθημα καὶ λόγος ἄλλος σιγᾷ παρὰ τῇ αὐτοῦ Σεβασμιότητι καὶ ἀναισθητεῖ.

Ἡ Θεόθεν ἐφ' ἡμᾶς τεταγμένη Κραταὶὰ Βασιλεῖα ἢ τὴν ὑπεράσπισιν τῆς ζωῆς τιμῆς ἰδιοκτησίας ἐνός ἐκδότης τῶν ὑπηκόων αὐτῆς

ἀνανεωμένη καὶ διὰ τῶν πιστῶν αὐτῆς ὑπαλλήλων ἑναρμονίως
τῆς τῆς ἀπεράντου αὐτῆς ἐπιηρατέως κυβερνήσεως ἐπαρχίας οὐδαμοῦ
ταύτης φαίνεται περιστοὶα παρδειγμα ὅτι ὁ μὲν Γενικός Διευ-
κητής καὶ Νομάρχης τοῦ Βιλαετιοῦ λαμβάναν τὸ ὁρισμένον τῆς
θέσεως τοῦ μισθὸν ἐκ τοῦ Δημοσίου ταμεῖου νὰ διανέμῃ ἐν Κων-
σταντινουπόλει τοῦτον κατασκατελῶν ἐν ἀνένει καὶ ἀναπτύσει εἰς
τῆς τῆς ἀρεσκείας καὶ ὁρέξεως αὐτοῦ ἀσχολίας, ἡ δὲ τοῦ τόπου
καὶ τῶν ἐν αὐτῇ διεξαγωγῇ καὶ κυβέρνησις νὰ γίνεται κατὰ τὴν
ικανότητα καὶ διάκρισιν τῶν ὑποπιστῶν κλητῆρων καὶ χωροφυλά-
κων, ἐκτός ἂν προσωρινῶς δι' ἐλλείπουσ αἰτίας μεταβαίνει ἐπ' ἀδεία,
ἡ ἀνακαλεῖται ἐξ ἀνωτέρας διατάξεως, οὐχὶ δὲ ἐπὶ λόγῳ ὅτι τὸ κυ-
ριεῖον εὐτόν καθὼς ἀπαιτεῖ νὰ διανέμῃ εἰς τὴν Κωνσταντινουπό-
λιν, εἰς τὴν ἐξαιρούμενον τὴν τῆς ἡμετέρας ἐκτελέσεως εἰς τὴν ἐπαρ-
χίαν τοῦ θ' ἀποθάν. Ἄλλὰ τί πνευματικὰ τέκνα; οἱ χριστιανοί; τὰ
πρόβατα; οἱ ἐν τῶν ὑποίτων ὁ ἀληθὴς Ποιμὴν περιήλας τὰ ὄρη ζη-
τῶν τὸ πλανώμενον; οἱ βασιλικοὶ ὑπῆκοοι; **κ α κ δ ψ υ χ ρ δ**
κ α ι ε ν δ π ο δ α ὄντως ἀληθῆς ἀποστολικὴ διαδοχὴ! ὄντως
μαθητεῖα Χριστοῦ! ὄντως ἐπαγγελία ἐκτελεστική! ὄντως ὅρκος ἀπα-
ράβατος καὶ ἀπαραβίαστος! ὄντως παρδειγμα Χριστιανικόν!

Ἐπαναλαμβάνομεν ἐπὶ τέλος, ἐξαιτούμενοι προηγουμένως διὰ
τὴν ἀπεραντολογίαν ταύτην, ἄλλως τε ἀπολύτως ἀναγκαίαν, τὴν εὐ-
μενῇ καὶ εὐσυμπόθητον συγγνώμην τῆς φιλοστόργου Μητρός ἀπάντων
ἀνεξαιρέτως τῶν ὑπὸ τὴν Πνευματικὴν Δεσποτείαν ὀρθοδόξων χρισ-
τιανῶν νὰ ἀναγγέλωμεν τῇ Θεοσιδότη καὶ προσκυνητῇ ἡμῶν αὐτῆς
Παναγιότητι μετὰ τῆς ἁγίας καὶ ἱερᾶς Συνόδου, ὅτι ἡ ἐν τῇ Πα-

τρέει μας ἱερὰ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου ἐκκλησία, οὔτε ἦν οὔτε εἶναι μοναστήριον, ἀλλ' ἔστι καὶ ἦτον ἐκκλησία τῶν ἐντοπίων χριστιανῶν κατοίκων τῆς Ἡρακλείας· ὅτι ἡ ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τῆς Α. Σεβασμιότητος αὐθαίρετος μονοπολιτικὴ αὐτῆς χρῆσις ἡ πρὸς αἷσχος ὄνειδος καὶ περιφρόνησιν μας ἐκ τῶν γειτόνων, ἡ τοπικὴ ἔθνικὴ μας τέλος πάντων ἀπέναντι ταύτης εἰλωτικὴ θέσις καὶ ἡ ὡς ἐκ ταύτης ἀτιμωτικὴ ταπεινώσις καὶ ἀβλιότης ἀφόρητος καταντήσασα, μᾶς ἀναγκάζει νὰ προσέλθωμεν καὶ τελευταῖον εἰς τὸ δούλον τῆς ἀγιωτάτης τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης ἐκκλησίας, καὶ μετὰ θερμῶν δακρύων νὰ ἐκτενέωμεν τὴν Α. Ἀγιότητα δουλικῶς, ὅπως οἴκτω ἐπικαρπύσῃς ἡμετέραν εὐδοκίαν νὰ μᾶς ἀπαλλάξῃ μίαν διὰ πάντα ἐκ τῆς ἀντινομίας καὶ ἐπικυνδύνου κατὰστάσεως διὰ τῆς παραχρησέως εἰς τὴν κατοχὴν ἡμῶν τῆς ἐπιτοπίου ἐθνικῆς ἐκκλησίας κατεργασθῆγουσα οὕτω διὰ τῆς εὐδοκίας ταύτης ὡς τέκνα γνήσια εἰς τὰς ζωπαρόχους καὶ συντηρητικὰς αὐτῆς Μητρικὰς ἀγκάλας μήποτε καὶ διὰ τῆς τελευταίας εἰς τὴν παράκλησιν μας ταύτην ἀνανεύσεως τῆς εἰς ἀπόγνωσιν καταντήσαντες ὑπολάβωμεν ὅτι ἀντὶ Μητρὸς φιλοστόργου εἰς ἀμήλικτον προσεκρούσαμεν Μητρεῖάν, καὶ μεταμεληθέντες βιασθῶμεν νὰ περιζητήσωμεν ἄλλην Ἀρχὴν Πνευματικὴν (ὕπ' εὐθύνην οὐτινος ἀνήκει ἐνώπιον τοῦ ἀδεκδύτου Κριτοῦ) μητρικὰς ἐπαγγελλομένην περιθάλπει διὰ πολυειδῶν καὶ παντοδαπῶν θωπειῶν περιποιήσεων καὶ ὑποσχέσεων.

Λίαν καλῶς γνωρίζομεν τὴν εἰς τὰ ἀνωτέρω τυπικὴν τοῦ σεπτοῦ Κυριάρχου μας ἀπάντησιν; ὅ,τι θέλει ᾄς γένη ὁ καθείς, ἀδιάφορον τοῦτο πρὸς ἐμέ! Ἀλλὰ δὲν εἶναι τὸ ἴδιον καὶ διὰ τὸν

εύκλεως ἐπὶ τοῦ οἰκουμένου θρόνου καθήμενον, καθὼς καὶ τὴν
'Αγίαν καὶ 'Ιερὰν τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας Σύνοδον τοὺς τῆς
τῆς Καθολικῆς ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας 'Ιερωτάτον κυβερνῶντας σκά-
φος, πρὸς οὗς καὶ ἡ διὰ τοῦ Προφύτου θεία φωνὴ ἀναφέρεται ἀ-
πειλή, " Τὸ αἶμα αὐτῶν ὑπὲρ ὑμῶν ἔκζητη-
θῇ σὺν τῇ " 'Η Α.Θ. Παναγιότης μετὰ τῆς περὶ Αὐτὴν Ἀγίας
Συνόδου καλῶς πρέπει νὰ μετρήσῃ τὸ πρᾶγμα, στοχαζομένη τὴν εὐ-
θύνην εἰς ἣν ὑποκύπτει καὶ τὸ μῦθον καὶ τὴν κηλίδα ὅτινα εἰς
τὸ περιλαμπές Αὐτῆς μέτωπον προστριβήσονται ὅταν διὰ τὴν ἐπίμο-
νον τειρομένην ἐνδὲς τῆς Ἐκκλησίας μέλους παρηκμαχότος καταντήσῃ
διὰ τὴν ἀπεγνωσιν τῶν χρημάτων νὰ ἐπικαθήσῃ τοῦ θρόνου τοῦ
ἐνδόξου 'Αγελλοῦς καὶ τῶν μετ' Αὐτοῦ κερροῦν τῆς 'Ηρακλείας Μη-
τροπόλεως τῆς ὑπὸ τοῦ 'Αρχιεπισκόπου ἀνδρείου τοῦ πρωτοκ-
λήτου ἑτέρας ἀλλῆς ἐπιβάντος.....

Ταῦτα μετ' ἄκρας δόξης ἡ δὲ ψυχικῆς τῆς Πανσεβόστω τῆς 'Υ-
μετέρας Θειοτάτης Παναγιότητος καὶ τῆς 'Αγίας καὶ 'Ιερᾶς Συνό-
δου ὑποκοδῶς καθυποβάλλοντες μετὰ βαθυτάτου σεβασμοῦ διατελοῦ-
μεν.~

1870 Κατὰ Φεβρουάριον ἐν 'Ηρακλείᾳ
Ταπεινῶνται δοῦλοι οἱ τῆς 'Ηρακλείας κἀτοικοί.